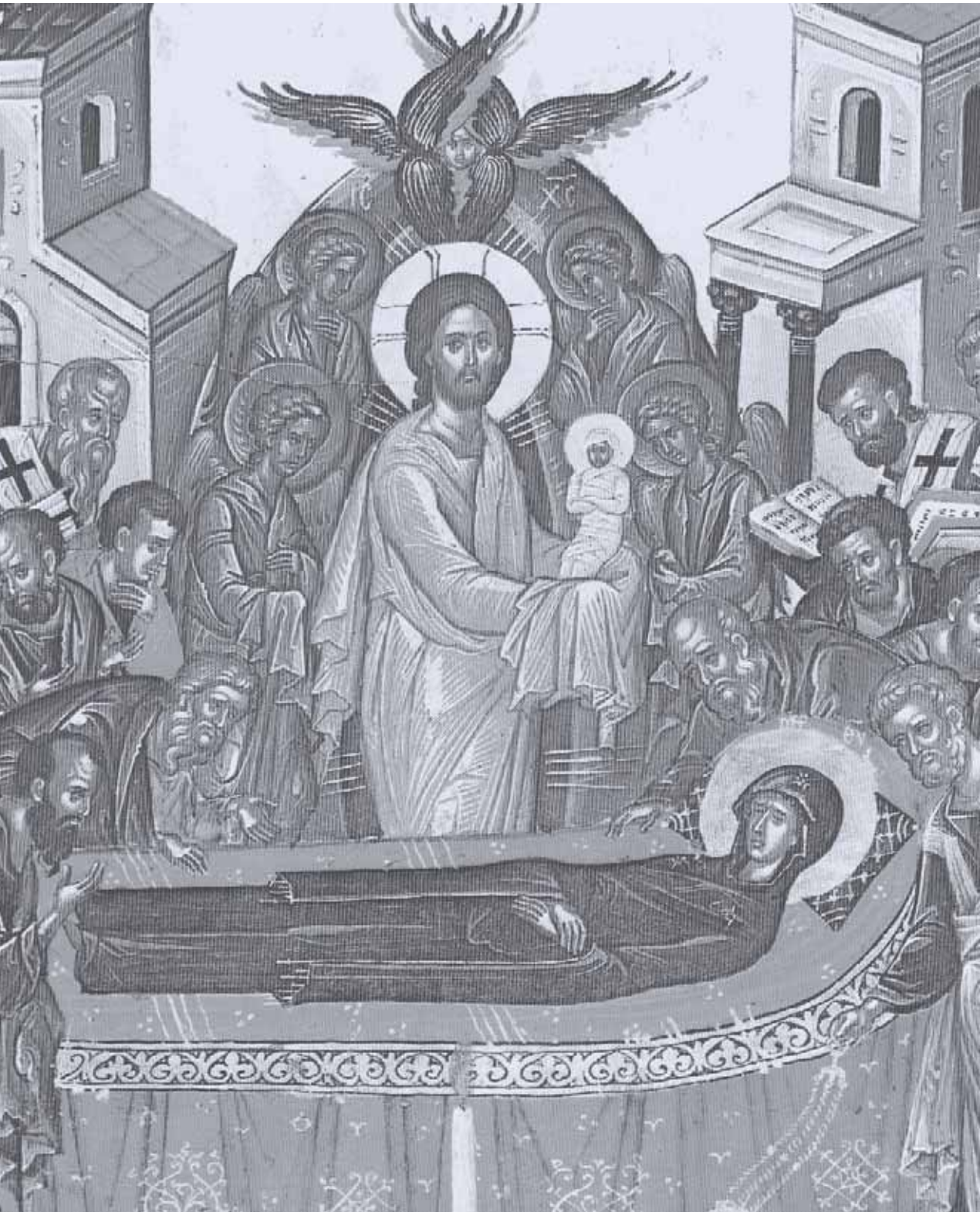

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 3

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.3, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2004
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: nikodimi@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλῆς, Ἡλιούπολη

Μερικές από τίς φώτο εἶναι από τήν eurokinissi

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44391**

Τό περιοδικό αὐτό ξεκίνησε τήν πορεία μέ στόχο τήν κατά Θεόν βοήθεια ὄλων μας. Κρατᾶτε στά χέρια σας τό τρίτο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ἐνημερώσουμε τούς ἀναγνώστες μας, ὅτι:

Τό περιοδικό μας εἶναι δωρεάν. Ἡ ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε εἶναι γιά ὅσους θέλουν προαιρετικά νά ἀποστείλουν τήν ἐλεημοσύνη τους γιά τό Μοναστήρι πού εἶναι καινούργιο καί ἔχει ἀνάγκη ἀπό βοήθεια.

Ὅσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν ἀνέγερση τῆς Μονῆς, καθώς καί τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορείτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἢ μέ κατάθεση στήν **Ἐθνική Τράπεζα** **στόν ἀριθμό 426/440265-04** δίνοντας καί τό ὄνομά σας. Κατόπιν ἐνημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**16 ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ**
Τί γνωρίζουμε
γιά τόν Ἅγιο

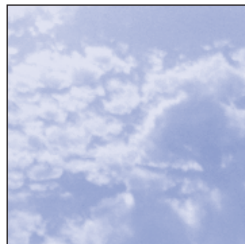
10 ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΜΟΙ:
10 ἐρωτήσεις-
ἀπαντήσεις γιά τή
Μεταμόρφωση
τοῦ Κυρίου μας

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Πώς ἐγινε ἡ
Κοίμηση τῆς
Παναγίας
μας

**20 ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
Ἐρομόναχος
Σεραφεῖμ
Ρόουζ

**24 ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:**
Εὐτυχία &
δυστυχία

**28 ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ
ΥΓΙΕΙ:**
Τό μέλι

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνῶστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχικὴ Ἐκφραση"

Εἶναι ἀλήθεια πὼς στή ζωὴ μας περισσότερο ἀναφωνοῦμε τίς λέξεις "Παναγία μου" ἀπὸ τίς λέξεις "Μάνα μου"... Καὶ πραγματικά, σὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων, ἡ Παναγία ἔχει γίνει ἡ Μητέρα ὄλων μας. Ἡ Μητέρα τοῦ Σύμπαντος κόσμου, ἡ Βοήθεια, ἡ Παρηγοριά, τῶν θλιβομένων ἡ Χαρά, τῶν ἀδικουμένων ἡ Προστάτις, τῶν φτωχῶν ἡ Τροφή, τῶν ἀσθενούντων ἡ Ἐπίσκεψη, ἡ Σκέπη, ἡ Στοργή, ἡ Ὁδηγός... Δέν θά ἔφταναν χιλιάδες λέξεις γιὰ νὰ ἀποδόσουν ὅ,τι εἶναι ἡ Παναγία γιὰ ὄλους μας. Ποιά εἶναι ἐκεῖνα τὰ μάτια πού δέν βουρκώνουν, καθὼς ἀναφέρουν τὸ ἅγιο ὄνομά της; Καὶ μόνο ὁ νοῦς νὰ τρέξει πρὸς Ἐκείνη, ἀμέσως ἡ καρδιά πάλλεται γρηγορότερα, τὰ μάτια γεμίζουν δάκρυα, ἡ ψυχὴ γονατίζει ἀπὸ εὐγνωμοσύνη... Σὲ Ἐκείνην βρῆκε χωρὸ νὰ σαρκωθεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὲ Ἐκείνην ἀναπαύθηκε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, Ἐκείνη μόνον μέσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες εἶναι ἡ Τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καὶ Ἐνδοξότερα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ. Σὲ Ἐκείνην προστρέχουμε σὲ ὅ,τι μᾶς συμβεῖ στή ζωὴ μας. Γιατί τὴ νοιώθουμε Μητέρα μας καὶ ξέρούμε ὅτι ἀκούραστα καὶ ἀδιάλειπτα εἰσακούγοντας τίς προσευχὲς μας, γίνεται Μεσίτρια σὲ ὅ,τι τῆς ζητήσουμε. "Καὶ σὲ Μεσίτριαν ἔχω πρὸς τὸν φιλόνηρον Θεόν..." ψυθιρίζουν τὰ χεῖλη μας, καθὼς ἱκετεύουμε τὴ σκέπη καὶ τὴν προστασία της, τίς μεσιτεῖες της πρὸς τὸν Υἱὸν της, γιὰ νὰ μὴν ἀποστρέψει τὸ πρό-

σωπὸ Του ἀπὸ μᾶς γιὰ τίς πολλές μας ἁμαρτίες, νὰ μὴ μᾶς βδελυχθεῖ γιὰ τὴ σκληρότητα καὶ τὴν ἀμετανοησία μας. Κι Ἐκείνη βλέπει τὴν ἁμαρτωλότητά μας, μᾶς ξέρει ποιοὶ εἴμαστε καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ τρέχει γιὰ μᾶς... Μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μᾶς συγχωρεῖ, παρ' ὄλο πού καθημερινὰ μᾶς βλέπει νὰ ξανασταυρώνουμε μὲ τίς ἁμαρτίες μας τὸν Υἱὸν της, ὅπως συγχώρεσε καὶ τοὺς σταυρωτὲς τοῦ Υἱοῦ της. Μᾶς βοηθᾷ σὲ ὅ,τι τῆς ζητήσουμε γιατί μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μεσιτεῖει ἀκατάπαυστα στὸν Υἱὸν της γιὰ τὴ σωτηρία μας. Γι' αὐτὴ τὴ Μητέρα, ὅ,τι καὶ καὶ ποῦμε ἀκούγεται φτωχό, μπροστὰ στο μεγαλεῖο της. Γιὰ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἔγραψαν χιλιάδες ὕμνους καὶ ἐγκώμια οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀγιογράφησαν μὲ εὐλάβεια καὶ ἀγάπη χιλιάδες ἀγιογράφοι, κι ἐμεῖς εἴμαστε πολὺ μικροὶ καὶ πολὺ φτωχοὶ γιὰ νὰ βροῦμε λόγια νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ἄς προσθέσουμε ὁμως, σὲ ὅλα ὅσα ἤδη ὑπάρχουν, τὴν ἀγάπη μας, τὴν εὐλάβειά μας καὶ ἄς προστρέξουμε κι ἐμεῖς γονατίζοντας μπροστὰ της, ἄς τὴν τιμοῦμε, ἄς τὴν δοξάζουμε, ἄς τὴν παρακαλοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν ἀγάπη, μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ καὶ ἄς εὐχηθοῦμε ὅτι ὅταν ἡ ψυχὴ μας φύγει γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ, νὰ ἀντικρύσουμε τὸ γλυκύτατο πρόσωπό της νὰ μᾶς χαμογελᾷ καὶ νὰ μᾶς ὑποδέχεται εἰς τὴν χαρὰ τοῦ Κυρίου Της...

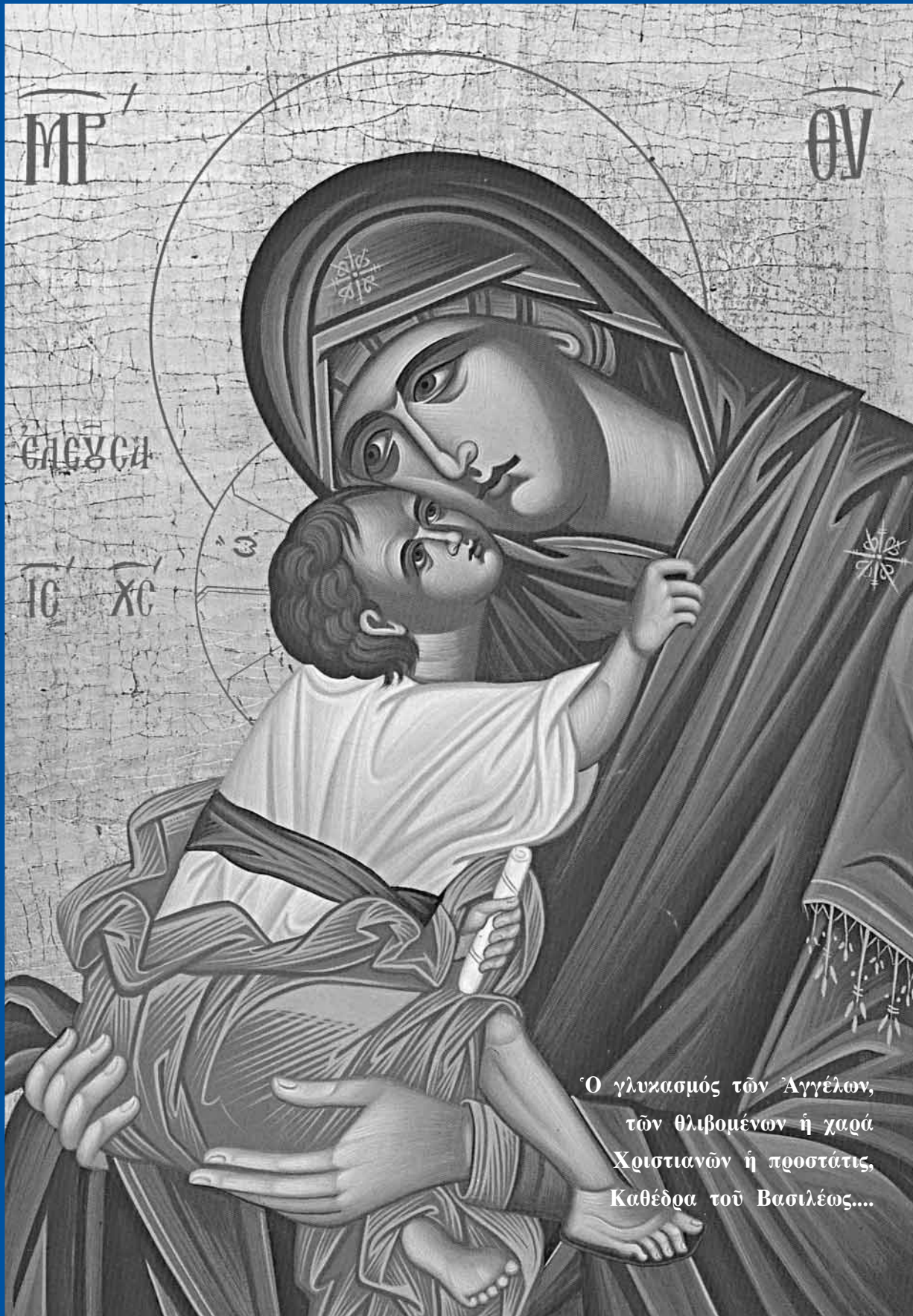
**Μὲ εὐχὲς καὶ ἀγάπη Χριστοῦ
M.M.**

Η ΚΟΙΜΗΣΗ τῆς ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

νά παραλάβει κοντά Του τήν Μητέρα Του, ἡ ὁποία ἀκόμα ζοῦσε στή γῆ, ἔστειλε τόν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος τῆς εἶχε εὐαγγελισθεῖ καί τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας, γιά νά τῆς ἀναγγεῖλει ὅτι σέ τρεῖς ἡμέρες θά παραλάβει τήν ψυχή της ὁ Υἱός της. Ἡ Παναγία ὅταν ἔλαβε τό μήνυμα ἀπό τόν Ἀρχάγγελο χάρηκε πάρα πολύ γιατί φλεγόταν ἀπό τόν πόθο νά μεταβεῖ κοντά Του. Καί γι' αὐτό ἔτρεξε μέ προθυμία στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν γιά νά προσευχηθεῖ, ὅπως εἶχε συνήθεια. Ἀκόμα ἐκεῖ στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν στά Ἱεροσόλυμα βρίσκεται τό παρεκκλήσιο στό προαύλιο τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἀκόμα τά κυπαρίσια πού, καθώς ἡ Παναγία μας ἀνέβαινε γιά νά φτάσει στόν τόπο τῆς προσευχῆς της, ἔκλιναν αὐτά τά κυπαρίσια τήν κορυφή τους καί τήν προσκύνησαν δίδοντας τιμῆ καί σεβασμό στήν Κυρία καί Δέσποινα τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ ἡ Πανάχραντος προσευχήθηκε γιά ἀρκετή ὥρα γύρισε στό σπίτι της, ἄναψε ὅλα τά φῶτα τοῦ σπιτιοῦ της, κάλεσε τοὺς γείτονες καί τοὺς συγγενεῖς της, ἐτοίμασε καί καθάρισε τόν χῶρο γιά τό μεγάλο γεγονός, εὐτρέπισε τήν νεκρική της κλίνη καί ἐτοίμασε ὅλα τά ἀναγκαῖα γιά τήν ταφή. Στίς ἄλλες γυναῖκες πού ἄρχισαν νά φτάνουν μέ τήν πρόσκλησή της, τοὺς δείχνει τό

Στίς 15 τοῦ Αὐγούστου ἐορτάζουμε τήν Κοίμηση καί τή μετάσταση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὅταν ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός θέλησε

Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων,
τῶν θλιβομένων ἢ χαρά
Χριστιανῶν ἢ προστάτις,
Καθέδρα τοῦ Βασιλέως....

κλαδί του φοίνικα, τό χαροποιό καί νικητικό σημείο πού τῆς ἄφησε ὁ Ἄγγελος καθὼς τῆς ἔφερε τό μήνυμα τῆς μετάστασής της, ὅπως ἄλλοτε μέ τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἔφερε τόν κρίνο. Οἱ γυναῖκες, καθὼς ἄκουσαν τό λυπηρό γι' αὐτές μήνυμα, θρηνοῦσαν καί μέ μύρια δάκρυα στό πρόσωπό τους παρακαλοῦσαν τήν Παναγία νά μὴν τίς ἀφήσει ὀρφανές. Κι ἐκεῖνη παρηγορητική, γεμάτη ἀγάπη τίς βεβαίωνε ὅτι τώρα πιά πού θά μεταβεῖ κοντά στόν Υἱόν της, ὄχι μόνο ἐκείνες δέν θ' ἀφήσει ὀρφανές, ἀλλά κανέναν ἄλλον σέ ὅλο τόν κόσμο. Τά δύο φορέματά της πού εἶχε ὅλα κι ὅλα τά ἔδωσε σέ δύο χῆρες τίς ὁποῖες ἡ ἴδια εἶχε ἀναλάβει νά φροντίζει καί νά τρέφει. Καί τότε ἀκούστηκαν δυνατές βροντές καί πυκνά νέφη ἄρχισαν νά μαζεύονται στόν οὐρανό πού ἔφερναν ἀπό τά πέρατα τῆς οἰκουμένης ὅλους τοὺς ἀποστόλους καί μαζί μέ τοὺς Ἀποστόλους ἦλθε καί ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ Ἅγιος Ἱερόθεος, ὁ Ἅγιος Τιμόθεος καί ἄλλοι Ἱεράρχες.

Ὅταν ἔμαθαν γιατί ὁ Κύριος τοὺς μετέφερε ἐν νεφέλαις στό σπίτι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἄρχισαν κι ἐκεῖνοι νά θρηνοῦν καί νά κλαῖνε λέγοντάς της ὅτι ὅσο ἐκεῖνη ζεῖ καί βρίσκεται στόν κόσμο τήν ἔχουν παρηγοριά γιατί εἶναι σάν νά βλέπουν τόν Υἱόν της καί καθὼς σκέπτονται ὅτι τώρα κι ἐκεῖνη θά φύγει πρὸς

τά οὐράνια στενοχωροῦντο καί ἔκλαιγαν. Ἀλλά ἡ Παναγία μας παρηγορητική καί πάλι τοὺς ἀπαντοῦσε: “ὦ φίλοι καί μαθηταί τοῦ Υἱοῦ μου καί Θεοῦ, μὴ μεταβάλετε σέ πένθος καί λύπη τῆ χαρά μου, ἀλλά ἐνταφιάσατε τό σῶμα μου, ὅπως ἐγώ τό προετοίμασα στό νεκροκρέβατό μου”. Τελειώνοντας τά λόγια της ἔφθασε καί τό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος πέφτοντας στά πόδια της τήν ἐγκωμίασε μέ πολλά καί οὐράνια ἐγκώμια λέγοντάς της ὅτι ἂν καί δέν εἶδε σωματικά ἐπὶ τῆς γῆς τόν Υἱόν της, καθὼς ἔβλεπε ἐκεῖνη, νόμιζε ὅτι τόν ἴδιον τόν Υἱόν της ἀντίκριζε. Κατόπιν ἡ Παναγία μας ἀποχαιρετᾷ ὅλους, ξαπλώνει στό νεκροκρέβατό της καί συνεχῶς προσεύχεται μέ δεήσεις καί ἱκεσίες στόν Υἱόν της γιά τήν εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου, γιά τήν εὐλογία τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Ἱεραρχῶν καί μέσω αὐτῶν γιά ὅλον τόν κόσμο, κι ἔτσι ἀφήνει στά χέρια τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της τήν ὀλόφωτη καί παναγία ψυχὴ της.

Τότε ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος ἄρχισε πρῶτος νά ἐκφωνεῖ τά ἐπιτάφια ἐγκώμια στήν Θεοτόκο καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπόστολοι σήκωσαν τό νεκροκρέβατο κι ἄλλοι προπορευόμενοι κρατώντας λαμπάδες καί ψάλλοντας ὕμνους καί ἄλλοι ἀκολουθώντας, πορεύονται πρὸς τόν τάφο πού θά δεχθεῖ τό

θεοδόχο σῶμα τῆς Θεομήτορος. Ἀκόμα καί οἱ Ἄγγελοι ἀπό τόν οὐρανό ἀκούγονται νά φέλλουν καί οἱ φωνές ὄλων τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων πού ἔχουν ἐνωθεῖ σέ ὕμνο πρὸς τήν Θεοτόκο γεμίζουσαν τήν ἀτμόσφαιρα. Οἱ φθονεροί ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων μὴ ἀντέχοντας ν' ἀκούνε τούς ὕμνους, παρακίνησαν κάποιους ἀπό τό λαό νά γκρεμίσουν στή γῆ τό ἱερό νεκροκρέβατο πάνω στό ὁποῖο φερόταν τό ζωαρχικό σῶμα τῆς Θεοτόκου. Ἀλλά ὁμως καθώς τά βέβηλα χέρια ἀπλώθηκαν γιά νά τελέσουν τή μιαιφή πράξη, ἡ θεία δίκη ἔσπευσε νά τούς τυφλώσει κι ἐκεῖνον πού ἀπλωσε πρῶτος τά χέρια του γιά νά ρίξει τό σῶμα τῆς Παναγίας τοῦ ἀπέκοψε καί τά χέρια πού ἔμειναν κρεμασμένα στό κρεβάτι τῆς Παναγίας μας. Κι ἐκεῖνος, ὁ πρῖν ἄπιστος καί βέβηλος, πίστεψε βλέποντας τά χέρια του κρεμασμένα ἐκεῖ, μέ ὅλη του τήν ψυχή καί τότε ἀμέσως γιατρεύτηκε καί ἔγινε ἡ αἰτία νά μετανιώσουν καί νά θεραπευθοῦν καί οἱ ὑπόλοιποι, διότι παίρνοντας ἕνα μικρό τεμάχιο ἀπό τό ροῦχο τῆς Παναγίας μας καί βάζοντάς το πάνω στά μάτια αὐτῶν πού τυφλώθηκαν, ὅλοι γιατρεύτηκαν, ὄχι μόνο ἀπό τήν τύφλωση τῶν ματιῶν, ἀλλά καί ἀπό τό

πάθος τῆς ἀπιστίας τους. Καθώς ἔφθασαν οἱ Ἀπόστολοι καί ὅλη ἡ συνοδεία στό χωριό Γεθσημανή ἐνταφίασαν τό πάναγγο σῶμα τῆς Θεοτόκου καί ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες παραμένουν ἐκεῖ στόν τάφο ἀκούγοντας ἀκατάπαυστα τούς ὕμνους καί τίς μελωδίες τῶν Ἄγγέλων.

Ἡ κυρία Θεοτόκος μετά ἀπό τρεῖς ἡμέρες, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Υἱός της, μετέστη καί ἀνελήφθηκε στούς Οὐρανούς καί ἡ ψυχή της πάλι ὀλόφωτη ἐνώθηκε μέ τό θεοδόχο της σῶμα. Καί πῶς ἄλλωστε θά ἦταν δυνατόν τό ἅγιο σῶμα της πού εἶχε δεχθεῖ τόν ἀχώρητο Θεό νά ὑποστεῖ τήν φθορά καί τήν ἀλλοίωση; Καί αὐτό διαπιστώθηκε κατά θεία οἰκονομία, διότι ἐνῶ ὅλους τούς Ἀποστόλους ἡ ἁγία νεφέλη, ὅπως προείπαμε, τούς ἔφερε στό σπίτι τῆς Παναγίας λίγο πρῖν ἐκεῖνη κοιμηθεῖ, ὡστόσο τόν Ἀπόστολο Θωμᾶ δέν τόν ἔφερε, παρά τρεῖς ἡμέρες μετά. Καθώς λοιπόν ἡ ἁγία Νεφέλη μετέφερε τόν ἀπόστολο Θωμᾶ τρεῖς μέρες μετά τήν Κοίμηση τῆς Παναγίας βλέπει τήν Παναγία νά ἀνεβαίνει πρὸς τόν οὐρανό καί τήν ρωτᾷ: “Παναγία μου ποῦ πηγαίνεις; Κι ἐκεῖνη βγάζει τή ζώνη της μέ τήν ὁποία ἦταν πάντα ζωσμένη καί τοῦ τήν πετᾷ στά χέρια κι ἔτσι ἔμεινε ἡ

ἐπειδή δὲν ἀξιώθηκε νὰ δεῖ τὴν Κοίμησι καὶ τὴν ταφή τῆς Παναγίας μας. Γι' αὐτὸ καὶ ὄλοι οἱ Ἀπόστολοι μαζί ἀποφάσισαν γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσουν νὰ ἀνοίξουν τὸν τάφο στὸν ὁποῖο ἔκλεισαν τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ τὴν προσκυνήσει καὶ ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς. Τότε ὄλοι ἐξέστησαν, ὅπως τότε πού μπήκαν στὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶδαν τὰ ὀθῶνια κείμενα μόνα, γιατί καὶ τώρα βλέπουν κενὸ τὸν τάφο, μόνο νὰ περιέχει τὸ σεντόνι, τὸ ὁποῖο ἔμεινε καὶ ὡς παρηγοριά καὶ παραμυθία στὴ λύπη τῶν Ἀποστόλων καὶ μαρτυρία καὶ ἀπόδειξη ἀφευδῆς ὅτι ἀπὸ τὸν τάφο που μόλις τρεῖς ἡμέρες εἶχαν κηδεύσει τὸ πανακῆρατο σῶμα τῆς Παναγίας μας, ἐκεῖνη ἀνέστη καὶ μετέστη πρὸς τὸν Υἱό της. Καὶ ἀκόμα μέχρι σήμερα βρίσκεται αὐτὸς ὁ τάφος κενὸς ἀπὸ τὸ σῶμα της πρὸς δόξα καὶ τιμὴ τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στὴν Ἐκκλησία βέβαια θὰ δοῦμε νὰ ἀναφέρεται ἡ μετάστασι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ὄχι ἡ ἀνάστασι καὶ ἡ ἀνάληψή της καὶ αὐτὸ διότι δὲν μαρτυρεῖται στὶς θεῖες Γραφές, ἀλλὰ μόνο στοὺς λόγους τῶν Πατέρων καὶ ἀποτελεῖ δόγμα μυστικὸ ὅπως λέει καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀλλὰ κυρίως διότι ἡ μετάστασις εἶναι καθολικότερα

Ἁγία Ζώνη τῆς Παναγίας μας, ὡς παρηγοριά μέχρι σήμερα καὶ ἱερό κειμήλιο. Φθάνει λοιπὸν στὸν τάφο καὶ ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς ὁ ὁποῖος πολὺ λυπήθηκε

**Ἐπιθυμῶ Παναγία
τά κάλλη τοῦ
Παραδείσου,
λαμπρότητας τῶν
Ἁγίων καί τās
ὠδās τῶν Ἀγγέλων
τῶν ἀνυμνούντων
ἀπαύστως τόν Κύριον
καί Θεόν μου...**

περιλαμβάνει δηλαδή τήν ἀνάσταση καί τήν ἀνάληψη, διότι αὐτό πού ἀνασταίνεται μεθίσταται δηλαδή ἀλλάζει τόπο γι' αὐτό καί ἡ μετάσταση τῆς Θεοτόκου συμπεριλαμβάνει τήν ἀνάσταση καί τήν ἀνάληψή της.

Ἡ Θεοτόκος μας λοιπόν ἀνέστη καί μετέστη πρὸς τόν Υἱόν της καί ἡ ψυχὴ της ἐνώθηκε μέ τό ἄχραντο σῶμα της, τό ὅποιο εἶναι ζωντανό στους οὐρανούς, γιατί ὅπως εἶπαμε, δέν μποροῦσε αὐτό τό σῶμα πού κνοφόρησε τή Ζωή νά γνωρίσει τή φθορά πού ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι ὅσοι πέρασαν καί ὅσοι θά διαβοῦν θά γνωρίσουμε. Γιατί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι Μία καί Μοναδική, τό ἐκλεκτό σκεῦος τοῦ Θεοῦ, πού χάρις στήν ταπεινοφροσύνη της, ἔγινε τό δοχεῖο πού μπόρεσε μέσα ἐκεῖ νά χωρέσει ὁ ἀχώρητος Θεός μας καί χάρις σέ ἐκείνην νά βροῦμε κι ἐμεῖς τήν σωτηρία καί τόν Παράδεισο.

Αὐτή εἶναι ἡ ἑορτή πού γιορτάζουμε στίς 15 Αὐγούστου καί ἡ γιορτή βέβαια δέν ἔχει καμία σχέση μέ φαγοπότια καί μέθες καί γλέντια κοσμικά. Ἡ γιορτή πρέπει νά γίνεται μέ ὅσα θέλει ὁ Θεός καί ἡ Παναγία Μητέρα Του. Μέ ἐκκλησιασμό τό πρωῖ τῆς ἑορτῆς γιά νά τιμήσουμε τήν Κοίμηση τῆς Παναγίας μας. Μέ κατάλυση στήν τράπεζα μόνον ψαριοῦ, ἂν τυχόν ἡ ἡμέρα εἶναι Τετάρτη ἢ Παρασκευή. Μέ παρακλήσεις καί προσευχές πρὸς τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί Μητέρα ὄλων μας. Μέ δοξολογίες καί ὕμνους γιά ἐκείνη πού εἶναι παρηγοριά, μεσίτρια, σκέπη καί προστασία ὄλων μας. Ἄς τήν ἀγαποῦμε, ἄς τήν τιμοῦμε, ἄς τήν δοξολογοῦμε καί ἄς προστρέχουμε στήν χάρη της. Γιατί ἐκείνη ἔνωσε τόν οὐρανό μέ τή γῆ, τόν Θεό μέ τόν ἄνθρωπο. Καί ἄνοιξε γιά ἐμᾶς τόν δρόμο γιά τήν σωτηρία καί τήν ἀγιότητα.

M.M.

10 Ἐρωτήσεις - Ἀπαντήσεις γιὰ τὴ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ τοῦ Κυρίου μας

Στὶς 6 Αὐγούστου εορτάζουμε τὴν Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς μας πολλές φορές εἶχε πει στοὺς μαθητὲς Του γιὰ τὰ πάθη καὶ τὸν θάνατό Του. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ πάθη καὶ τὰ μαρτύρια πού θά περάσουν ὅσοι Τὸν πιστέψουν καὶ Τὸν ἀκολουθήσουν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ δοκιμασίες καὶ τὰ δεινὰ εἶναι παροδικά, ὅπως παροδικὴ εἶναι καὶ ἡ ἐπίγεια ζωὴ μας, καὶ μᾶς προετοιμάζουν γιὰ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ πού θά ἀπολαύσουμε, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς μας θέλησε νὰ δείξει στοὺς μαθητὲς Του ἕνα μέρος ἀπὸ τὴ δόξα πού θά γνωρίσουν καὶ θ' ἀπολαύσουν μετὰ τὴν κοινὴ Ἀνάσταση.

Παρέλαβε, λοιπόν, ὁ Χριστὸς μας, σαράντα μέρες πρὶν τὸ πάθος Του, τοὺς μαθητὲς Του Πέτρο, Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη καὶ ἀνέβησαν στὸ ὄρος Θαβώρ καὶ μεταμορφώθηκε μπροστὰ τους. Ἡ λέξη “μεταμορφώθηκε” σημαίνει ὅτι, ὅσο ὁ Κύριος βρισκόταν στὴ γῆ εἶχε περιβληθεῖ μέ τό

ταπεινὸ σχῆμα τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καὶ φαινόταν σάν φτωχὸς καὶ πένης. Φτωχὸς, γιατί ἀπὸ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος καὶ πένης, γιατί δέν εἶχε οὔτε κἂν τὴν καθημερινὴ Του τροφή. Ὅταν, λοιπόν, Αὐτὸς, πού φαινόταν ἕνας ταπεινὸς καὶ φτωχὸς ἄνθρωπος, ἀνέβηκε στὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφώθηκε καὶ ἀπὸ ἀπλὸς καὶ ταπεινός, φάνηκε ἐξουσιαστής καὶ βασιλεὺς, ἔδειξε ἕνα μέρος τῆς θεότητός Του, ἔγινε ὅλος φῶς λαμπρότερος ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὰ ροῦχα Του ἄστραψαν ὅπως τὸ φῶς. Καὶ ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: “Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες”. Καὶ συνεχίζει ὁ Εὐαγγελιστὴς: “Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα: Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε”. Ἄς ἐξετάσουμε, ὁμως, μερικά θέματα πού ἀνακύπτουν ἀπὸ τὴν Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας.

Πνεύμα 50 μέρες μετά την Άνάσταση του Χριστού και τους φώτισε και τους ολοκλήρωσε.

Έπειδή όμως όσο ζούσε ο Χριστός μας οι μαθητές ήταν ακόμα οι άγνοι μὲν, ἀλλὰ ἀγράμματοι καὶ ἀπλοὶ ἄλιεις, καὶ ἐπειδὴ ὁ Χριστός μας ἐπρόκειτο νὰ σταυρωθεῖ, νὰ ὑβριστεῖ, νὰ ἐμπαιχθεῖ καὶ τέλος νὰ ταφεῖ, γι' αὐτὸ μεταμορφώθηκε μπροστὰ τους, ὥστε ὅταν Τὸν δοῦν νὰ ὑβρίζεται, νὰ κρινεται καὶ νὰ σταυρώνεται νὰ μὴν νομίζουν ὅτι δὲν εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ παντοδύναμος, ἀλλὰ νὰ θμυώνται τὴ λάμψη καὶ τὴν δόξα πού εἶδαν τὴν ἡμέρα τῆς Μεταμορφώσεώς Του καὶ νὰ καταλάβουν ὅτι θέλει, **ἐκουσία δηλαδή**, νὰ πεθάνει γιὰ τὴ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Δεύτερον, μεταμορφώθηκε καὶ τοὺς ἔδειξε τὴν δόξα πού ἔχει ὡς Θεὸς γιὰ νὰ καταλάβουν ὅτι ὅσοι Τὸν ἀκολουθήσουν καὶ πιστέψουν σ' Αὐτὸν θ' ἀξιωθοῦν μεγάλες τιμές.

Καὶ τρίτος λόγος πού μεταμορφώθηκε ὁ Κύριός μας εἶναι γιὰ νὰ μᾶς δείξει τὸ Φῶς τῆς μέλλουσας ἀνάστασης τῶν νεκρῶν καὶ τῆς τιμῆς πού θὰ τύχουν κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας ὅσοι κερδίσουν τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

1ον Γιὰ ποῖό λόγο ἔγινε ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας;

Καὶ ἔχουμε τρεῖς ἀπαντήσεις στό ζήτημα αὐτό. Κατ' ἀρχάς, διότι οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ μας ἦταν ἀνθρώποι ἄλιεις, δηλαδή ἀνθρώποι ἀγράμματοι καὶ χρειαζόντουσαν τὴν τελειώσή τους ἀπὸ τὸν Οὐρανό, πράγμα πού ἔγινε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὅταν κατέβηκε τὸ Ἅγιο

2ον Πότε ἔγινε ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας;

Ὁ Χριστός μας μεταμορφώθηκε σαράντα ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος Του. Ἡ μεταμόρφωση, δηλαδή, ἔγινε σαράντα ἡμέρες πρὶν τὸ Πάσχα, δηλαδή τὸν Φεβρουάριο. Ἀλλὰ ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως μετατέθηκε καὶ γιορτάζεται τὸν Αὐγούστο, γιατί κατὰ τὴν Μεγάλη

Σαρακοστή, τόν καιρό τῆς αὐστηρῆς νηστείας καί τοῦ πένθους, δέν ταίριαζε νά εορτάζουμε μιά τόσο μεγάλη εορτή πού προαναγγέλει τήν χαρά καί τήν δόξα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Μετατέθηκε δέ τόν μῆνα Αὐγουστο καί ὄχι σέ ἄλλον μῆνα, ἐπειδή ἡ Μεταμόρφωση ἔγινε σαράντα μέρες πρὶν ἀπὸ τό Πάθος καί γι' αὐτό ὀρίστηκε νά εορτάζεται ἡ Μεταμόρφωση σαράντα μέρες πρὶν ἀπὸ τήν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στίς 14 Σεπτεμβρίου, γιατί καί ἡ ἡμέρα αὐτή μᾶς ὑπενθυμίζει τήν Μεγάλη Παρασκευή πού ὁ Χριστός μας σταυρώθηκε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Χριστός μας γι' αὐτό μεταμορφώθηκε πρὶν ἀπὸ τό Πάθος, γιά νά μὴν ὀλιγοπιστήσουν οἱ ἀπόστολοι, ἀλλά νά πιστέψουν ὅτι ἐκούσια σταυρώθηκε.

3ον Γιατί δέν μεταμορφώθηκε δημόσια γιά νά Τόν δοῦν ὄλοι;

Ὁ Χριστός μας δέν μεταμορφώθηκε ἐνώπιον πολλῶν, γιατί δέν ἦταν ἄξιοι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν Ἰουδαίων νά δοῦν τό φῶς τῆς Θεότητος, πού ἀκόμα καί οἱ μαθητές Του λίγο καθὼς τό εἶδαν, ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τόν φόβο τους, μὴ μπορῶντας νά ἀντικρύσουν τήν Δόξα τοῦ Θεοῦ Λόγου.

4ον Γιατί δέν πῆρε μαζί Του στό Θαβώρ ὄλους τοὺς μαθητές, ἀλλά μόνον τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη;

Ὁ Χριστός μας πῆρε μαζί Του στή Μεταμόρφωση τόν Πέτρο, ὁ ὁποῖος πολὺ ἀγαποῦσε τόν Κύριο, τόν Ἰάκωβο πού Τοῦ ἦταν πολὺ πιστός καί ἦταν διατεθειμένος, ὅπως παραδέχθηκε καί ὁ ἴδιος, νά πιεῖ ἀκόμα καί τό πικρὸ ποτήρι τοῦ θανάτου γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί τόν Ἰωάννη, τόν ὁποῖο ἀγαποῦσε ιδιαίτερα ὁ Κύριος, ἐπειδὴ ἡ καρδιά του ἦταν ὀλοκληρωτικά καί χωρὶς ἀμφιβολίες δοσμένη στὸν Κύριό μας, γι' αὐτό καί μόνον ἐκεῖνος ἀπὸ τοὺς μαθητές, Τόν ἀκολούθησε σέ ὅλη τήν πορεία τοῦ

πάθους Του.

Τοὺς ἴδιους μαθητές, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη πῆρε μαζί Του καί στήν τελευταία του προσευχή στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Γι' αὐτό, ἐπειδὴ ἤξερε ὁ Κύριος ὅτι θά Τόν δοῦν νά ἀδημονεῖ, νά ἀγωνιᾷ καί εἶναι περιλύπος ἡ ψυχὴ Του καθὼς θά προσευχόταν λίγο πρὶν τήν προδοσία, γι' αὐτό πῆρε τοὺς τρεῖς μαθητές καί στή Μεταμόρφωσή Του γιά νά θυμούνται τήν δόξα καί τό φῶς Του. Δέν πῆρε τοὺς ὑπόλοιπους μαθητές, γιατί τότε ἔπρεπε νά πάρει καί τόν Ἰούδα, ὁ ὁποῖος καί θά Τόν πρόδιδε καί γι' αὐτό δέν ἦταν ἄξιος νά δεῖ τήν Θεότητα. Ἀλλά γιά νά μὴν τόν ἀφήσει μόνου καί ἰσχυριστεῖ μετὰ ὁ Ἰούδας ὅτι τόν ἀπομόνωσε ὁ Χριστός καί γι' αὐτό Τόν πρόδωσε, γι' αὐτό καί ἄφησε καί τοὺς ὑπόλοιπους.

5ον Γιατί δέν ἔγινε ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ στήν πεδιάδα, ἀλλά σέ βουνό;

Γιά δύο λόγους κυρίως μεταμορφώθηκε ὁ Χριστός μας σέ βουνό:

α) Γιατί μέ τῆ Μεταμόρφωσή Του ἔδειξε σημεῖο ὅτι θά πάθουν οἱ θυσίες τῶν Ἑλλήνων πού γινόντουσαν σέ ἀνύπαρκτους θεοὺς στά βουνά, καί

β) Ἐπειδὴ ὅλα τὰ παλαιὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ, ὅσα ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, γίνονταν πάνω σέ βουνά, ὅπως ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ πού τόν διέταξε ὁ Θεός νά πάει πάνω στό ὄρος καί νά σφάζει τόν γιό του Ἰσαάκ, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γεγονός βέβαια πού δέν δέχθηκε ὁ Θεός παρά δοκίμαζε τήν πίστη τοῦ Ἀβραάμ, ἀκόμα ἡ παράδοση τῶν δέκα ἐντολῶν στό Μωϋσῆ πάνω στό ὄρος Σινᾶ, ἡ καιομένη καί φλεγόμενη βάτος πού ἐπίσης ἔγινε στό ὄρος Σινᾶ κ.λπ.

6ον Πῶς γνωρίζουμε ὅτι ἡ Μεταμόρφωση ἔγινε στό ὄρος Θαβώρ;

Εἶναι ἀξιοπεριεργό ὅτι οἱ Εὐαγγελιστές δέν ἀναφέρουν τό ὄνομα τοῦ ὄρους πάνω στό

όποιο έγινε η Μεταμόρφωση του Χριστού μας. Αναφέρουν μόνο ότι ήταν “�ρος ὑψηλόν”. Ούτε ὁ Ματθαῖος, οὔτε ὁ Μάρκος, οὔτε ὁ Λουκάς, οὔτε ὁ Ἰωάννης δέν ἀναφέρουν τό ὄνομα τοῦ ὄρους. Πῶς λοιπόν καταλάβαμε ὅτι πρόκειται γιά τό ὄρος Θαβώρ; Δέν θά μπορούσαμε ἴσως νά τό καταλάβουμε ἂν δέν ὑπῆρχε ἡ προφητεία τοῦ προφητάνακτος Δαβίδ ὁ ὁποῖος λέγει: “Θαβώρ καί Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται”. Καί ὁ Δαβίδ δέν ἀναφέρει μέ ποιό τρόπο θ’ ἀγαλλιαστεῖ τό ὄρος Θαβώρ, οὔτε καί τό πότε. Ἀλλά καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἦταν παρών στή Μεταμόρφωση δέν ἀναφέρει τίποτα γιά τό γεγονός γιά νά μήν τόν κατηγορήσουν ὅτι γιά νά φανεῖ ὁ ἴδιος τό ἐξιστορεῖ καί γι’ αὐτό ἄφησε τοὺς ἄλλους νά διακηρύττουν τήν ἀλήθεια, πού ὁ ἴδιος ὁμοῦς εἶδε μέ τά μάτια του.

7ον Γιατί μεταμορφώθηκε στό ὄρος Θαβώρ ὁ Κύριος καί ὄχι σέ κάποιο ἄλλο ὄρος;

Γιατί Θαβώρ σημαίνει “ἐλευση φωτός”, δηλαδή τό Θαβώρ ἦταν ἐκ τῶν προτέρων προορισμένο γιά νά γίνει ἐκεῖ ἡ θεία Μεταμόρφωση. Ἄλλωστε τό μαρτυρεῖ καί ὁ Δαβίδ ὅταν λέει: “Θαβώρ καί Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀγαλλιάσονται”.

Στό ὄρος Θαβώρ μέχρι πού μεταμορφώθηκε ὁ Κύριός μας δέν εἶχε γίνει κανένα ἄλλο συμβάν, ὅπως γιά παράδειγμα στό ὄρος Βεθὴλ τῆς Σαμάρειας στή ρίζα τοῦ ὁποῖου ἡ Ραχὴλ πού εἶχε κλέψει τά εἶδωλα τοῦ πατρὸς της τά κατέχωσε ἐκεῖ· καί ἄρα σ’ ἓνα βουνό πού στὰ σπλάχνα του ἔχει εἶδωλα δέν θέλησε νά δείξει τήν δόξα τῆς Θεότητος ὁ Κύριός μας. Τό Θαβώρ ἦταν ὄρος καθαρό πού δέν μιάνθηκε μέ κάποια πράξη ἀνθρώπινη, ὅπως τό ὄρος Σιγώρ, στό ὁποῖο ὁ Λῶτ μετά τήν καταστροφή τῶν Σοδόμων μέθυσσε καί κοιμήθηκε μέ τίς θυγατέρες του.

8ον Γιατί στή Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας παρευρέθηκαν ξαφνικά οἱ δύο προφῆτες, ὁ

Μωϋσῆς καί ὁ Ἥλιος;

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός στήν ἐπίγεια ζωή Του ἔτρωγε καί ἔπινε ὡς ἄνθρωπος καί τίς περισσότερες φορές συνέτρωγε μέ πόρνες, τελῶνες καί ἁμαρτωλοὺς, γιατί ἤθελε νά κερδίσει τίς ψυχές τους. Οἱ Ἰουδαῖοι ὁμοῦς πάντοτε, ὡς φθονεροί, Τόν κατηγοροῦσαν γι’ αὐτό καί ιδιαίτερα ὅταν θαυματουγοῦσε τά Σάββατα, Τόν κατηγοροῦσαν ὅτι ἦταν παραβάτης τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Γι’ αὐτό καί στή Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας παρευρέθηκε ὁ Μωϋσῆς πού ἦταν ὁ Νομοθέτης τῶν Ἑβραίων καί ὁ Ἥλιος πού κοπίασε πολύ γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ Νόμου. Καί ἔτσι κατάλαβαν οἱ μαθητές ὅτι, ἀφοῦ Τόν προσκυνοῦν καί Τόν δοξολογοῦν οἱ δύο προφῆτες, εἶναι βέβαιο ὅτι δέν εἶναι παραβάτης τοῦ Νόμου. Ἐπίσης πολλοί νόμιζαν ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι ὁ Ἥλιος καί ἄλλοι νόμιζαν ὅτι εἶναι ὁ Μωϋσῆς. Ἀλλά γιά νά καταλάβουν ὅτι δέν εἶναι οὔτε ὁ ἓνας οὔτε ὁ ἄλλος, γι’ αὐτό καί παρευρέθηκαν οἱ δύο προφῆτες στή Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας. Μέ τήν παρουσία εἰδικά αὐτῶν τῶν προφητῶν, τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ Ἥλία, ἤθελε νά δείξει στοὺς μαθητές ὁ Κύριός μας, ὅτι ἡ ἀκτημοσύνη πού εἶχαν καί οἱ δύο αὐτοὶ προφῆτες τέτοια δόξα φέρνει στόν οὐρανό, ἀλλά καί νά τοὺς ἐνδυναμώσει, ἀφοῦ καί ὁ Μωϋσῆς ἦταν βραδύγλωσσος σάν ἄνθρωπος καί ὁ Ἥλιος ἀγράμματος καί παρ’ ὅλα αὐτά ἀποστόμωσαν σοφούς καί βασιλεῖς.

9ον Γιατί παρευρέθηκαν ἓνας ἀπό τόν οὐρανό, ὁ προφῆτης Ἥλιος, ἓνας ἀπό τόν Ἄδη, ὁ προφῆτης Μωϋσῆς καί τρεῖς ἀπόστολοι ἀπό τήν γῆ, στή Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας;

Καί σέ αὐτό τό ζήτημα ἔχουμε νά ποῦμε τά ἑξῆς:

Ὁ προφῆτης Ἥλιος δέν πέθανε, ἀλλά πύρινο ἄρμα τόν ἀνέβασε στόν οὐρανό καί θάνατο θά γευθεῖ, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μέλλει νά πεθάν-

νον, από τόν αντίχριστο στίς ἔσχατες ἡμέρες. Γι' αὐτό λέμε ὅτι ὁ προφήτης Ἡλίας ἦρθε ἀπό τόν οὐρανό.

Ὁ προφήτης Μωϋσῆς ἦρθε ἀπό τόν Ἄδη, διότι μέχρι τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας ὅλοι οἱ προφῆτες καί οἱ δίκαιοι, ὅπως καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, πήγαιναν στόν Ἄδη. Καί ὅταν ὁ Χριστός μας πέθανε ἐπί τοῦ Σταυροῦ, κατέβηκε στόν Ἄδη. Καί τότε ἔσπασε τά δεσμά καί ἐλευθέρωσε τίς ψυχές πού πίστεψαν σ' Αὐτόν (εἶναι ἡ πρώτη Ἀνάσταση) καί τίς ἀνέβασε στόν Παράδεισο. Γι' αὐτό λέμε ὅτι ὁ προφήτης Μωϋσῆς ἦρθε ἀπό τόν Ἄδη.

Καί οἱ τρεῖς Ἀπόστολοι ἦρθαν ἀπό τήν γῆ. Οἱ τρεῖς παρουσίες αὐτές ἔγιναν γιά νά φανεῖ ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι ὁ Βασιλεύς τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ Ἄδη καί τῆς γῆς, ὅπως λέει καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: “Ἦνα ἐν τῶν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθόνιων”. Ἐπειδή λοιπόν ὁ Χριστός βασιλεύει στόν Οὐρανό, βασιλεύει στή γῆ καί εἶναι ὁ Κύριος τοῦ Ἄδη, γι' αὐτό παρευρέθησαν ὁ Ἡλίας ἀπό τόν Οὐρανό, ὁ Μωϋσῆς ἀπό τά καταχθόνια καί οἱ Ἀπόστολοι ἀπό τή γῆ.

10^{ον} Στή Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας φάνηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα;

Στίς δεσποτικές γιορτές ἔχουμε καί ἐμφάνιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως γιά παράδειγμα στή Βάπτισμα μέ τήν περιστέρα. Ἀφοῦ λοιπόν ἡ

Ἅγία Τριάδα εἶναι ἀχώριστος καί ἀδιαίρετος κατά τή φύση, τήν ὥρα τῆς Μεταμορφώσεως ὁ Πατέρας μαρτυροῦσε “οὗτος ἐστὶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός”, ὁ Υἱός Μεταμορφωνόταν καί τό Ἅγιο Πνεῦμα πού ἦταν; Καί ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, λέει στό λόγο του γιά τή σημερινή ἐορτή: “Νεφέλη τοιγαροῦν ἐστὶ φωτεινή...”, δηλαδή ἐκεῖνη ἡ νεφέλη ἡ φωτεινή

πού φάνηκε καί μέσα ἀπό τήν ὁποία ἀκουγόταν ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ

Πατέρα πού μαρτυροῦσε τόν μεταμορφούμενο Χριστό, αὐτή ἡ Νεφέλη ἦταν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

Μέ αὐτά τά ζητήματα κατανοοῦμε καλύτερα τή σημασία τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μας στό Ὅρος Θαβώρ.

Αὐτή ἡ μεγάλη ἐορτή μᾶς δείχνει τήν ὑπερβάλλουσα δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος καί μᾶς φωτίζει μέ τό Θεῖο Φῶς γιά νά πιστεύουμε καί νά ὁμολογοῦμε αὐτή τήν Ἅγία Τριάδα. Τέτοια δόξα ἀπολάυσουμε ἡμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι ἀπό τήν Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μας, μέ τέτοιο φῶς φώτισε τίς

ψυχές καί τήν καρδιά μας, ὥστε νά γίνουμε ἀπό θνητοὶ ἄνθρωποι κατά χάριν θεοὶ ἀθάνατοι.

Γι' αὐτό λοιπόν ἄς ἐκμεταλλευθοῦμε τό μήνυμα τῆς ἐορτῆς αὐτῆς, ἄς μεταμορφώσουμε τίς ψυχές μας, τίς γεμάτες ἁμαρτία καί πάθη καί ἄς τίς γεμίσομε μέ τό Ἅγιο Φῶς τῆς Θείας Μεταμορφώσεως, ὀδηγώντας τες ἐκούσια στή μέτανοια, γιά νά ἀξιοθοῦμε νά δοῦμε τόν Μεταμορφούμενο Θεό Λόγο στήν Βασιλεία Του καί νά συγκατοικήσομε μαζί Του. Ἀμήν.

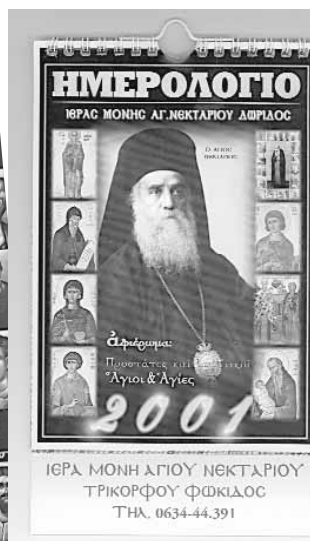
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΑΣ

Ἡ Ἱερά Μονή μας κάθε χρόνο ἐκδίδει ἓνα πολύ ὁμορφο, ἀλλά κυρίως χρήσιμο ἡμερολόγιο, τό ὁποῖο γίνεται ἀνάρπαστο. Εἶναι ἐγχρωμο, ἀδιάβροχο καί εἶναι κρεμαστό καί ἐπιτραπέζιο. Κάθε χρόνο εἶναι ἀφιερωμένο σέ κάποιο θέμα. Γιά τό 2005 τό θέμα τοῦ Ἡμερολογίου μας εἶναι οἱ ἅγιοι πού πρώτοι ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τόν Χριστό καί μαρτύρησαν.

Στό ἡμερολόγιό μας ἀναγράφονται καθημερινά ὅλες οἱ νηστείες καί εἶναι πολύ χρήσιμο σέ ὅλους τούς χριστιανούς γιά νά γνωρίζουν σύμφωνα μέ τούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας πότε ἀρχίζουν οἱ νηστείες καί τί τρώμε κατά τή διάρκειά τους. Ἐπειδή κάθε χρόνο τό Ἡμερολόγιό μας ἐξαντλεῖται γρήγορα, γι' αὐτό θά σᾶς παρακαλοῦσαμε ἐγκαίρως νά μᾶς τηλεφωνήσετε γιά νά τό προμηθευθεῖτε.

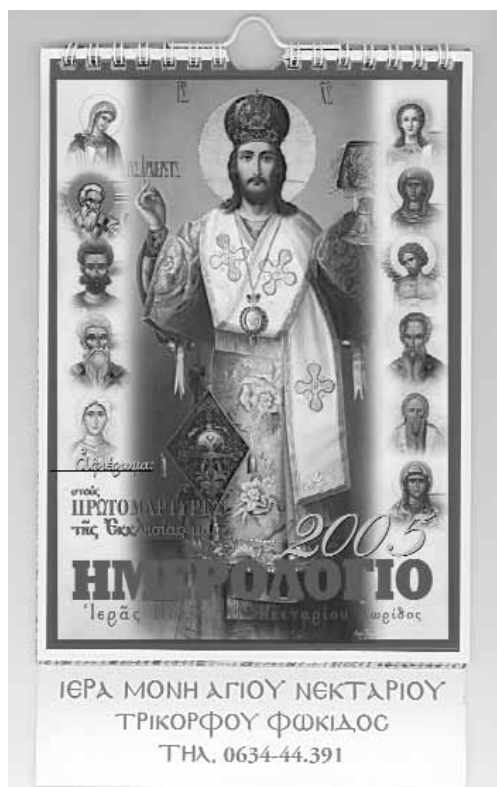

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 26340.44391

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 0634-44.391

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2005

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 0634-44.391

Ζητεῖστε ἐγκαίρως
τό Ἡμερολόγιο τῆς Ἱεράς
Μονῆς μας γιά τό 2005.
Εἶναι ἀφιερωμένο στούς
Πρωτομάρτυρες καί ὅπως
κάθε χρόνο ἀναγράφονται
σέ αὐτό ὅλες οἱ νηστείες
τῆς Ἐκκλησίας μας.
τηλ. 26340-44391

“Οὐράνιον ἐφύμνιον ἐν γῆ
τελείται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν
νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, ἀγγέλων πολί-
τευμα, ἄνωθεν ὑμνοδίασι εὐφημοῦσι
τούς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία, τὴν
οὐράνιον δόξαν. ἦν εὖρες πόνοις καὶ
ἄθλοις τοῖς σοῖς, Φανούριε ἔνδοξε”.

(Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου)

Φ^Ο Ἁγιος ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Ο Ἅγιος Φανούριος εἶναι ἀπὸ τοὺς πῶ ἀγαπητοὺς ἁγίους σέ ὅλο τὸν ἑλληνικὸ λαό, πού κάθε χρόνο τιμᾶ καὶ πανηγυρίζει τὴ μνήμη του στίς 27 Αὐγούστου. Αὐτός ὁ τόσο ἀγαπητός ἅγιος θά μπορούσε νά χαρακτηριστεῖ χωρὶς ἀμφιβολία ὡς δῶρο Θεοῦ, διότι ἦταν καὶ παρέμενε ἄγνωστος γιά πολλοὺς αἰῶνες καὶ μόνο τό 1500 μ.Χ. βρέθηκε ἡ ἱερῆ εἰκόνα του, πού μᾶς ἀποκάλυψε τὴν ὑπαρξή του καὶ τὴν παρρησία του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος τόν ἔχει χαριτώσει μέ τόσο μεγάλη θαυματουργικὴ δύναμη. Δέν γνωρίζουμε πολλά πράγματα γιά τόν Ἅγιο Φανούριο, μόνο τό ὄνομά του πού ἦταν γραμμένο πάνω στήν εἰκόνα πού βρέθηκε καὶ ὅτι ἦταν στρατιωτικός, ὅπως φανερώνει ἡ στολή πού φορᾶ καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνες τῶν μεγάλων διωγμῶν τῆς χριστιανοσύνης. Ἐπίσης, πάνω στήν εἰκόνα του, εἰκονίζονται καὶ τὰ μεγάλα μαρτύρια πού ὑπέστη ὁ Ἅγιος. Αὐτὰ βέβαια εἶναι ἀρκετά, διότι μία εἰκόνα μᾶς ἐξιστορεῖ ὅσα πράγματα θά μᾶς ἐξιστοροῦσε καὶ ἓνα βιβλίο. Πρὶν ἀπὸ 500 περίπου χρόνια, ὅταν οἱ Τοῦρκοι εἶχαν κυριεύσει τὴν

Βυζαντινή Αυτοκρατορία, από ένα τυχαίο έντελως γεγονός, βρέθηκε ή ιερά και σεβάσμιμα εικόνα του Ἁγίου Φανουρίου. Τόν καιρό πού οἱ Ἄγαρηνοί, περίπου δηλαδή τό 1500, κατέλαβαν τό νησί τῆς Ρόδου, θέλησαν νά τό ὀχυρώσουν καί νά ξαναφτιάξουν τά τείχη τῆς πόλης, πού εἶχαν σέ πολλά σημεῖα καταστραφεῖ. Πῆραν λοιπόν σάν ἐργάτες πολλούς χριστιανούς, κι ἐκεῖνοι, καθώς ἔσκαβαν στά χαλάσματα κάποιων σπιτιῶν καί παλαιῶν γκρεμισμένων ναῶν, βρῆκαν μία θαυμάσια, ὀλοκάθαρη καί ἄφθαρτη εἰκόνα πού φαινόταν σάν νά εἶχε ἀγιογραφηθεῖ τήν ἴδια ἡμέρα, πράγμα ἀξιολογίεργο καί πού ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνεύρεση τῆς εἰκόνας δέν ἦταν τυχαία, ἀλλά ἦταν δωρεά τοῦ Θεοῦ.

Η εἰκόνα ἔδειχνε τόν Ἅγιο Φανούριο νέο στήν ἡλικία, ντυμένο μέ στρατιωτικά, νά κρατᾶ ἕνα σταυρό καί μαζί μέ τό σταυρό μία λαμπάδα ἀναμμένη. Ὅλογυρα ἀπό τήν εἰκόνα, κατά τήν συνήθεια τῶν ἀγιογράφων τότε, ὑπῆρχαν 12 παραστάσεις ἀπό τά μαρτύρια τοῦ Ἁγίου. Τά μαρτύρια πού εἰκονίζονται εἶναι μεγάλα καί σκληρά καί ἀποκαλύπτουν ὅτι πρόκειται γιά μεγάλο καί γενναῖο ἀθλητή τῆς πίστεως. Στήν πρώτη παράσταση, ἐμφανίζεται ὁ Ἅγιος Φανούριος νά ἀπολογεῖται μέ παρηγορία μπροστά στό Ρωμαῖο ἄρχοντα. Στήν δεύτερη παράσταση, ὁ Ἅγιος εἰκονίζεται ἀνάμεσα σέ στρατιῶτες πού τόν κτυποῦν μέ πέτρες στό κεφάλι καί στό στόμα. Ἡ τρίτη παράσταση, δείχνει τήν συνέχεια αὐτῶν τῶν βασανιστηρίων, ὅπου ἔχουν ρίξει τόν ἅγιο πλέον στό χῶμα καί τόν χτυποῦν μανιασμένα μέ ρόπαλα καί ξύλα, ἐνῶ ὁ Ἅγιος προσεύχεται. Στήν τέταρτη παράσταση, ὁ Ἅγιος εἰκονίζεται γυμνός καί ματωμένος μέσα στή φυλακή, ὅπου οἱ δήμοι του τοῦ καταξορκίζουν τίς σάρκες μέ σιδερένια ἐργαλεῖα. Ἐκεῖνος ὑπομένει ἀτάραχος μέ τό βλέμμα του στραμμένο στόν οὐρανό. Ἡ πέμπτη παράσταση, δείχνει πάλι τόν Ἅγιο

μπροστά στόν σκληρό τύραννο μέ μία ἔκφραση πού δείχνει τόν πόνο καί τό μαρτύριο. Ἡ ἕκτη παράσταση, δείχνει τόν Ἅγιο νά προσεύχεται μόνος του μέσα στήν φυλακή ἔχοντας ὑψώσει τά χέρια ἱκετευτικά πρὸς τόν Οὐρανό. Στήν ἕβδομη παράσταση εἰκονίζεται ἕνα ἀκόμη μαρτύριο τοῦ Ἁγίου, ὅπου εἶναι γυμνός καί καταματωμένος, ἐνῶ γύρω του οἱ δήμοι καίνε τό σῶμα του μέ ἀναμμένες λαμπάδες. Στήν ὄγδοη παράσταση, ὁ Ἅγιος ἐμφανίζεται καταπλακωμένος κάτω ἀπό μία μεγάλη πέτρα καί ὀλόγυρά του βρίσκονται ἄγρια θηρία, ἔτοιμα νά τόν κατασπαράξουν, ὡστόσο ὁμως, μοιάζουν νά εἶναι καθλωμένα ἀπό τήν ἀγιότητά του. Στήν ἕνατη παράσταση, ὁ Ἅγιος βρίσκεται μπροστά σ' ἕνα ἀκόμη μαρτύριο, ἀφοῦ τόν ἔχουν στήσει μπροστά στά εἰδωλα μέ ἀναμμένα κάρβουνα στά χέρια, ἀλλά ἐκεῖνος προτιμᾷ νά κρατᾶ τά κάρβουνα στά χέρια του καί νά καίγεται, παρᾶ νά τά πετάξει στά εἰδωλα καί νά λυτρωθεῖ. Στήν δέκατη παράσταση εἰκονίζεται καί πάλι ὁ Ἅγιος νά δέεται μέ τά χέρια ὑψωμένα στόν οὐρανό, ἐνῶ ἡ γαλήνη καί τό θεῖο φῶς εἶναι ζωγραφισμένα στό πρόσωπό του. Στήν ἐνδέκατη παράσταση, εἰκονίζεται ἡ κορύφωση τοῦ μαρτυρίου του: Ὁ Ἅγιος στέκεται στή μέση καί οἱ βασιανιστές του τόν ἔχουν τοποθετήσῃ σ' ἕνα μεγάλο μάγκανο καί τοῦ τσακίζουν τά κόκαλα. Τό πρόσωπό του παραμένει ἤρεμο καί ὑπομένει μέ καρτερία τό φοβερό μαρτύριο. Στήν τελευταία παράσταση εἰκονίζεται τό φοβερό τέλος τοῦ μαρτυρίου του. Οἱ δήμοι του τόν ἔκαψαν ζωντανό, ἀφοῦ μέχρι τέλος, ἄχρι θανάτου, ἔμεινε πιστός στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Εἰκονίζεται λοιπόν ὁ Ἅγιος μέσα σ' ἕνα λάκκο μέ ἀναμμένα ξύλα, περιτριγυρισμένος ἀπό ἀναμμένες φλόγες καί καπνοῦς. Πάλι ὁμως, τό πρόσωπό του ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἤρεμο καί ἀτάραχο, στραμμένο μέ πίστη καί ἀγαλλίαση πρὸς τόν ἀγαπημένο του Χριστό, γιά τόν Ὅποιο ἔπαθε μέχρι τέλους ὅλα αὐτά

τά μαρτύρια. Καί μόνο τά μαρτύρια πού εικονίζονται στήν εικόνα του Ἁγίου, τόν καθιστοῦν μεγαλομάρτυρα. Παράλληλα ὁμως καί τά ἀναρίθμητα θαύματα πού Χάριτι Θεοῦ ἐπιτελεῖ, ἐπιβεβαιώνουν ὅτι ὁ Ἅγιος Φανούριος ἔχει μεγάλη παρηγοσία πρὸς τόν Θεό.

Στά ἐρείπια λοιπόν ἐκεῖνα, ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ρόδου, ἀναστήλωσε τό ναό του Ἁγίου Φανουρίου, ὁ ὁποῖος σώζεται μέχρι σήμερα, ὅπως καί ἡ εικόνα πού βρέθηκε 500 χρόνια πρὶν. Τά θαύματα πού ἀπό τότε ἄρχισε νά τελεῖ ὁ Ἅγιος ἔγιναν ἀφορμή νά προστρέχουν στή Ρόδο πολλοί χριστιανοί γιά νά ζητοῦν τίς προσευχές καί μεσιτείες του. Ἐπίσης τά ἀναρίθμητα θαύματα ἔγιναν ἀφορμή νά δημιουργηθοῦν διάφορες ὥραϊες παραδόσεις στό λαό μας καί ἡ πιό

χαρακτηριστική βέβαια, εἶναι τό ἐορταστικό ἔθιμο τῆς φανουρόπιπτας πού γίνεται συνήθως τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς του. Ἡ πίττα αὐτή, πού εἶναι συνήθως μικρή καί στρογγυλή σάν μικρός ἄρτος, μοιράζεται στοὺς πιστοὺς καί γίνεται ἄλλοτε γιά νά φανερώσει κάποιον χαμένο ἀντικείμενο, ἢ κάποια χαμένη ὑπόθεση ἢ ἀκόμα καί νά φανερώσει τήν υἰγεία σέ κάποιον ἀσθενή κ.λπ. Ὑπάρχει ἐπίσης καί παράδοση ὅτι μέ τήν πίττα αὐτή γίνεται μνεῖα τῆς μητέρας του Ἁγίου, ἀλλά ἄγνωστο γιά ποιό λόγο. Ὁ ἅγιος Φανούριος ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τοὺς πιό ἀγαπητοὺς καί προσφιλεῖς ἁγίους, στόν ὁποῖο, ἀκόμη καί σήμερα, προστρέχουν πλῆθος πιστῶν κι ἐκεῖνος σπεύδει γρήγορα νά ἐκπληρώσει ὅ,τι τοῦ ζητήσουμε.

ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΦΑΝΟΥΡΟΠΙΤΤΑ

Θά παραθέσουμε καί μία συνταγή γιά τήν πίττα του Ἁγίου Φανουρίου, γιατί εἶναι ὥραϊο νά τιμοῦμε καί νά φιλάπτουμε τά ἔθιμά μας. Κατά τήν παρασκευή τῆς πίπτας καλό εἶναι νά ψάλλουμε τό ἀπολυτίκιο του Ἁγίου καί νά προσευχόμεθα λέγοντας “Ἄγιε του Θεοῦ Φανούριε πρόσβευε ὑπέρ ἡμῶν”.

ΥΛΙΚΑ:

4 φλυτζ. του τσαγιού φαρινάπ.
 1 κουτ. γλυκοῦ κανέλλα
 1 φλυτζ. του τσαγιού σπορέλια
 1 φλυτζ. του τσαγιού + 2 κουτ.
 τῆς σούπας ζάχαρη.
 12 κουτ. σούπας χυμό πορτοκαλιοῦ
 1/2 φλυτζ. νερό
 1/2 φλυτζ. του τσαγιού σταφίδες ξανθές
 1/2 φλυτζ. του τσαγιού σταφίδες μαύρες.
 1/2 φλυτζ. του τσαγιού καρδούψυχα.
 ζάχαρη ἄχνη.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Σ' ἕνα μπωλ βάζουμε τό λάδι, τή ζάχαρη, τό χυμό πορτοκαλιοῦ, τό νερό καί τό ξύσμα λεμονιοῦ. Δουλεύουμε τό μίγμα μερικά λεπτά καί ρίχνουμε τό ἀλεύρι πού τό ἔχουμε ἀνακατέψει πρὶν μέ τήν κανέλλα. Κατόπιν ρίχνουμε τή σταφίδα καί τά καρδία καί ἀνακατεύουμε τό μίγμα καλά. Ἀλείφουμε μέ λάδι ἕνα ταψί καί τό πασπαλίζουμε ἐλαφρά μέ ἀλεύρι. Τινάζουμε ἀπό τό ταψί τό περιττό ἀλεύρι καί βάζουμε μέσα τό μίγμα. Ψήνουμε τή φανουρόπιττα σέ μέτριο φούρνο γιά 45 λεπτά. Ὅταν κρυώσει κοσκινίζουμε ἐπάνω ζάχαρη ἄχνη καί σχηματίζουμε μέ σταφίδες πάνω στή φανουρόπιττα ἕνα σταυρό γιά νά τήν πᾶμε στήν ἐκκλησία γιά τό τάμα μας πρὸς τόν Ἅγιο.

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

Η παρασκευή αλλά και η χρήση του θυμιάματος αφορά τόν Θεό εις τόν Ὅποιον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὑλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό ἀγιορείτικο τρόπο πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι, ἀλλά καί μέ προσευχή καί προσοχή ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΔΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ ΚΑΙ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, ἀλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

2 ΝΕΑ ΑΡΩΜΑΤΑ: ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ & ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...

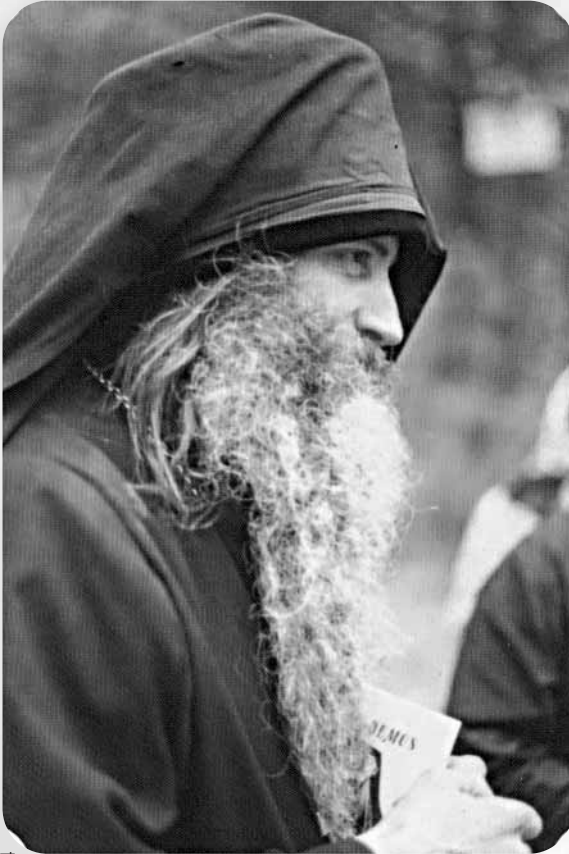

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΔΩΡΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391
(9.00-2.00 τό πρωϊ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

Σερομόναχος ΣΕΡΑΦΕΙΜ Ρόουζ

*Ἡ πορεία ἑνός
ἀνθρώπου πού
ἔψαχνε σέ ὅλη
του τή ζωή
ἀπεγνωσμένα
τήν Ἀλήθεια...*

(ἀπό τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς)

Τελειώνοντας τό γυμνάσιο ἄρχισε νά ψάχνει τήν “ἀλήθεια”, ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος καί καθῶς δέν τήν ἔβρισκε στήν κοινωνία στήν ὁποία ζοῦσε ἄρχισε νά ἐπαναστατεῖ.

Ὁ ἴδιος εἶχε πρό πολλοῦ ἀπορρίψει τόν χριστιανισμό τῆς Ἀμερικῆς, ἔτσι ὅπως τόν βίωσαν οἱ ἄνθρωποι γύρω του, θεωρώντας τον κοσμικό, ἀδύναμο καί ψεύτικο. Πίστευε ὅτι αὐτός ὁ Χριστιανισμός εἶχε βάλει τόν Θεό σ' ἕνα καλοῦπι.

Στράφηκε λοιπόν στά ἄθεα ἔργα τοῦ Νίτσε πού ἐπηρέεσαν βαθύτατα τήν ψυχή του. Ὅπως ἦταν φυσικό ὅταν ἡ ψυχή πελαγοδρομεῖ μέσα στήν ἀθεΐα, ἔπεσε σέ πλήρη ἀπόγνωση καί σέ μιὰ κατάσταση πού ὁ ἴδιος περιγράφει ἀργότερα ὡς “ζωντανή κόλαση”. Ἔνοιωθε ὅτι δέν μπορούσε μέ τίποτα νά ἐνταχθεῖ στόν σύγχρονο κόσμο πού ζοῦσε, ὅτι κανεῖς δέν τόν καταλάβαινε, οὔτε καν ἡ οἰκογένειά του. Ἔνοιωθε ὅτι γεννήθηκε σέ λάθος μέρος, σέ λάθος χρόνο. Τοῦ ἄρεσε νά περπατᾷ κάτω ἀπ' τά ἀστέρια, ἀλλά τίποτα δέν μπορούσε νά τόν συναρπάσει, ἀφοῦ σέ τίποτα δέν πίστευε. Τόν πόνο πού τοῦ ἄφηνε τό κενό πάλευε νά τόν πνίξει μέσα στό ποτό. Πονοῦσε καί μεθοῦσε. Ὁ πόνος του προερχόταν ἀπό τήν αἴσθηση ὅτι ὁ Θεός τόν κνηγοῦσε ἀσταμάτητα, γι' αὐτό μεθοῦσε καί Τοῦ φώναζε, πολλές φορές μέ θυμό, νά τόν ἀφήσει ἤσυχο. Κάποτε μεθυσμένος στάθηκε πάνω στήν κορυφή ἑνός βουνοῦ, σήκωσε τή γροθιά του στόν οὐρανό, καταράστηκε τόν Θεό καί τόν

Ὁ Σερομόναχος πατήρ Σεραφεῖμ Ρόουζ, κατά κόσμον Εὐγένιος, γεννήθηκε σέ μιὰ τυπική μεσαία ἀμερικάνικη οἰκογένεια στό Σάν Ντιέγκο τῆς Ἀμερικῆς, τό 1934.

προκάλεσε νά τον στείλει στην κόλαση. Πίστευε ότι από την κατάσταση της αδιαφορίας που βρισκόταν ήταν προτιμότερη ή κόλαση, αφού τότε θά ήταν σίγουρος ότι ο Θεός υπήρχε και δεν θά βασανίζοταν από τις ατέλειωτες αμφιβολίες του. Ήστω και για τή στιγμή που τά χέρια του Θεού θά τον τοποθετούσαν στην κόλαση, ένιωθε ότι ακόμα και γι' αυτή τή στιγμή μπορούσε νά κολαστεί.

Αργότερα, στις δεκαετίες του 50 και 60, ο Εϋγένιος άρχισε νά μελετά τον Βουδισμό και έγινε όπαδός του. Παράλληλα έμαθε τήν κινέζικη γλώσσα άπταιστα μέ σκοπό νά μελετήσει άρχαία ανατολικά κείμενα στην πρωτότυπη γλώσσα τους, έλπίζοντας ότι θά βρει τήν αλήθεια μέσα σέ αυτά.

Όστόσο δεν τήν βρήκε ούτε στον βουδισμό, αλλά ανακάλυψε ότι ο βουδισμός τον βύθισε σέ μεγαλύτερο κενό.

Συνέχισε ν' αναζητά τήν αλήθεια που πάντα του διέφευγε. Αναζητώντας τη βρέθηκε ανάμεσα σέ άρχαίες θρησκείες και παραδόσεις και σέ άλλους δρόμους άδιέξοδους. Κάποτε επισκέφθηκε μιá όρθόδοξη εκκλησία. Γράφει άργότερα γι' αυτήν τήν έμπειρία: "Όταν επισκέφθηκα μιá όρθόδοξη

εκκλησία γιά πρώτη φορά, μου συνέβει κάτι που σέ κανένα βουδιστικό ή άλλο ανατολικό ναό δεν είχα νοιώσει. Κάτι μέσα στην καρδιά μου μου έιπε ότι γύρισα σπίτι. Ή έρευνά μου γιά τήν αλήθεια είχε τελειώσει. Μέ αυτήν τήν

Πρίν ανακαλύψει ό Εϋγένιος τήν αλήθεια υπέφερε από τήν ατέλειωτη έλλειψη της. Τώρα που τήν βρήκε υπέφερε γιά χάρη της. Άφιέρωσε τήν υπόλοιπη ζωή του ζώντας γι' αυτήν τήν Άλήθεια και μάλιστα σκοτώνοντας τον έαυτό

του γιά νά τήν παραδώσει σέ άλλους. Μαζί μ' έναν νεαρό ρώσο που όνομαζόταν Γκλέμπ συγκρότησαν μιá αδελφότητα που τήν όνόμασαν "ό Άγιος Γερμανός τής Άλάσκα". Ζούσαν πλέον μαζί άφιερωμένοι στην Ίεραποστολή τής Όρθόδοξης αλήθειας. Γιά πνευματικό τους διάλεξαν τον Άγιο Ίωάννη Μαξίμοβιτς, που μέ τήν βοήθεια, τίς προσευχές και τίς εύλογίες του, συγκρότησαν τήν ιεραποστολική Άδελφότητα. Ό άγιος Ίωάννης ό Μαξίμοβιτς, είχε ήδη προφητέψει από τό 1967 περίπου, λίγο πρίν τήν κοίμησή του, ότι σέ λίγα χρόνια

άποκάλυψη τής όρθοδοξίας και μέ τήν συναναστροφή μου μέ όρθοδόξους, μιá καινούργια σκέψη γεννήθηκε στό μυαλό μου: ότι ή αλήθεια δεν είναι μιá άφηρημένη ιδέα, αλλά είναι πολύ συγκεκριμένη και αξίζει ν' αγαπιέται μέ όλη μας τήν καρδιά και μέ όλο μας τό είναι. Ήτσι, γνώρισα τον Χριστό".

στην Καλιφόρνια θά γινόταν ένα όρθόδοξο ιεραποστολικό μοναστήρι.

Ό Εϋγένιος λοιπόν και ό Γκλέμπ άνοιξαν ένα βιβλιοπωλείο στα πλαίσια τής ιεραποστολής τους, ενώ νυχθημερόν μετέφραζαν θρησκευτικά κείμενα Πατέρων και άλλα, που ποτέ δεν είχαν μεταφραστεί στην άγγλική γλώσσα και

παράλληλα τά τύπωναν μ' ένα χειροκίνητο παλιό τυπογραφικό μηχάνημα, τό όποιο άγόρασαν, γιά νά έχουν έτσι τήν δυνατότητα νά διαδώσουν τήν Όρθοδοξία στην περιοχή τους καί άκόμη παραπέρα.

Έπειδή όμως γρήγορα ό κόσμος καί ή πόλη τούς κούρασε, καί έπειδή οί ψυχές τους λαχταροῦσαν νά άνέβουν άκόμα ύψηλότερα, όσο γίνεται πιό κοντά στον Θεό, έγκαταλείπουν τήν πόλη καί μεταφέρουν τό τυπογραφείο τους σ' ένα έρημικό μέρος τής βόρειας Καλιφόρνιας,στό όποιο δέν ύπήρχε τίποτε άλλο πέρα από τή φύση πού έφτιαξε ό Θεός. Έκεί, χωρίς νερό τρεχούμενο, χωρίς ρεύμα καί τηλέφωνο, άρχισαν νά ζοῦν σάν άσκητές παλαιών χρόνων, μέ μόνιμους συντρόφους τίς άρχοῦδες, τίς νυχτερίδες, τά φίδια καί τά άλλα έρπετά τής έρημιδας εκείνης.

Καί έφτασε ή ώρα γιά τούς δύο φίλους νά ένωθοῦν γιά πάντα μέ τό Θεό καί ν' άφιερωθοῦν έξ' όλοκλήρου σ' Έκεινον, όπως ήταν άλλωστε καί ό πόθος τής καρδιάς τους. Ήταν τό 1970, όταν οί δύο φίλοι έγιναν μοναχοί καί ό Ευγένιος έλαβε τό όνομα Σεραφείμ, από τόν γνωστό άγιο τής Ρωσίας άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ καί ό Γκλέμπ έλαβε τό όνομα Γερμανός, από τόν Άγιο Γερμανό τής Άλάσκα. Οί δύο μοναχοί, μέσα στην έρημο μακριά από τόν θόρυβο του κόσμου, έγιναν μία ψυχή, θυσιάζοντας

τόν έαυτό τους καί μεταφράζοντας συνεχώς όρθόδοξα κείμενα, Πατέρες, κηρύγματα, διδαχές γιά νά ύπάρχουν όσο τό δυνατόν διαθέσιμα άγγλικά κείμενα γιά νά τά μοιράζονται στον κόσμο καί νά κερδίζουν ψυχές. Έτσι λοιπόν, εκπληρώνεται ή προφητεία του Άγίου Ίωάννου του Μαξιμοβιτς, άφου ένα όρθόδοξο ιεραποστολικό μοναστήρι ιδρύεται από εδώ καί μπρός στην Καλιφόρνια. Κάτω από τό φώς των κεριών, στό μικρό κελλί του ό πατήρ Σεραφείμ έγραφε πολλά βιβλία γιά τήν πνευματικότητα του σύγχρονου άνθρώπου καί μετέφραζε πατερικά κείμενα γιά τήν πνευματική ζωή στην άγγλική γλώσσα.

Αυτά τά χρόνια, στίς κομμουνιστικές χώρες, τά γραπτά του γιά τόν πόνο καί τήν ψυχή μετά τόν θάνατο είχαν άνυπολόγιστη επίδραση σέ εκατομμύρια ψυχές. Τά γραπτά του κρυφά μεταφέρθηκαν καί μοιράστηκαν από άνθρώπους μέ πίστη στην κομμουνιστική Ρωσία καί άλλου, μέ κίνδυνο τής ζωής τους, άφου όποιον συνελάμβαναν νά μοιράζει όρθόδοξα έντυπα, βιβλία ή φυλλάδια μπορούσαν άνετα καί νά τόν εκτελέσουν. Τό μήνυμα του π. Σεραφείμ γιά τόν πόνο καί τούς διωγμούς χάρι τής πίστης μας στό Χριστό, συγκίνησε βαθύτατα τόν λαό πού σταυρωνόταν από τό άθεϊστικό καθεστώς. Μέχρι καί σήμερα στη Ρωσία τά έργα του π. Σεραφείμ είναι πασί-

γνωστα καί απολαμβάνουν μεγάλη εκτίμηση.

Τό 1982 ό π. Σεραφείμ μιλά σ' ένα πανεπιστήμιο γιά τά σημεία των καιρών. Ένας φοιτητής πού τόν παρακολούθει καθηλωμένος από τά λόγια του καί πού ό ίδιος θά γίνει άργότερα μοναχός στό μοναστήρι του π. Σεραφείμ, γράφει: "Αυτό πού μέ έντυπώσισε πιό πολύ στον π. Σεραφείμ ήταν τό γεγονός ότι ήταν άνθρωπος πού θυσίαζε όλόκληρο τόν έαυτό του γιά τόν Θεό. Δέν ήταν ένας καθηγητής Πανεπιστημίου πού αποζητούσε χρήματα, ούτε ένας θρησκευτικός ήγέτης πού έπιζητούσε δύναμη καί δόξα. Ήταν ένας άπλός μοναχός πού

ποθοῦσε πάνω ἀπ' ὅλα τὴν ἀλήθεια. Πιστεύω ὅτι αὐτὸς θὰ μπορούσε καὶ νὰ πεθαίνει γιὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ τὴν ὁποία ἤδη φαινόταν ὅτι εἶχε ἀρχίσει νὰ πεθαίνει”.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ π. Σεραφεῖμ γίνεται ἱερέας καὶ ἕνα πολὺ σπουδαῖο ἔργο πού χαρακτηρίζει τὴ ζωὴ του εἶναι οἱ ἀναρίθμητες βαπτίσεις πού κάνει. Ἐνας σύγχρονος ἀπόστολος, πού ἐκπλήρωσε τὸ “πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος”. Μὲ τίς μεταφράσεις του καὶ τίς ἐκδόσεις του μαθήτευσε τὸ ἔθνος τῶν ἀμερικανῶν στὴν ὀρθοδοξία. Καὶ μὲ τίς βαπτίσεις του ἔσωσε χιλιάδες ψυχές πού ὀδηγήθηκαν στὴν ἀλήθεια χάρις σ' αὐτόν.

“Ὅ,τι εἶναι ὁ π. Κοσμάς Γρηγοριάτης γιὰ τὴν Ἀφρική, εἶναι ὁ π. Σεραφεῖμ γιὰ τὴν Ἀμερική. Τὸ ὄνομά του, τὸ ἔργο του, ἡ δράση του ἐξαπλώθηκε ὁμως καὶ πέρα ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Ἀκόμη καὶ στὴ χώρα μας ἔχουν τὰ τελευταῖα

χρόνια μεταφραστῆ λίγα ἀπὸ τὰ ἔργα του. Ἀρκοῦσαν λίγα χρόνια ἐπίγειας ζωῆς γιὰ ν' ἀναδείξουν στὸν οὐρανὸ ἕναν μεγάλο ἅγιο πού ὁ χρόνος καὶ ὁ Θεὸς θὰ δικαιώσουν.

Καὶ μιλάμε γιὰ λίγα χρόνια ἐπίγειας ζωῆς γιατί, ἐνῶ ὁ π. Σεραφεῖμ ἔγραφε, μετέφραζε καὶ βάπτιζε, τελείως ξαφνικά ἀρρώστησε βαρεῖα, ἕως θανάτου. Ἦταν καλοκαίρι τοῦ 1982 καὶ μαζί μὲ τὴν ἀνυπόφορη ζέστη, εἶχε ν' ἀντιμετωπίσει καὶ φρικτοὺς πόνους. Τὰ ὑπέμενε ὁμως ὅλα, χωρὶς νὰ γογγύζει καθόλου. Παρ' ὅλο πού πονοῦσε τόσο πολὺ, δεχόταν τοὺς προσκυνητὲς πού ἔφταναν στό μοναστήρι, στό κελλί του, γιὰ νὰ τοὺς δώσει συμβουλές, γιὰ νὰ τοὺς ἀπαλύνει τὸν πόνο τους, γιὰ νὰ προσφέρει μέχρι τελευταία στιγμή τὸν ἑαυτὸ του γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ του. Ἐπ' οὐδενὶ δὲν ἤθελε ν' ἀφήσει τὸ μοναστηράκι του καὶ τὸ ἀσκητικὸ κελλί του γιὰ νὰ παρηγορηθεῖ ἔστω λίγο μέσα στό θάλαμο ἑνὸς νοσοκομείου. Ὅταν ὁμως ἔπεσε λιπόθυμος μέσα σὲ φρικτοὺς πόνους, οἱ πατέρες τὸν πῆγαν στό νοσοκομεῖο, ἐνῶ ἐκεῖνος ψιθύριζε συνεχῶς “δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι ὁ Θεός”.

Οἱ γιατροὶ στό νοσοκομεῖο ἀπλῶς διαπίστωσαν ὅτι ἡ ἀρρώστια του ἦταν σπάνια καὶ ἀνίατη καὶ εἶχε ἤδη προκαλέσει γάγγραινα στό παχὺ ἔντερο. Μάλιστα οἱ γιατροὶ ἐξέφρασαν τὴν ἀπορία τους πῶς δὲν οὐρλιαζε ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ πῶς ἄντεχε χωρὶς νάρκωση. Τὸν ἔβαλαν ἀμέσως στό χειρουργεῖο, χωρὶς ὁμως νὰ ἔχουν καὶ πολλὲς ἐλπίδες. Πραγματικά στὴν ἐγχείρηση διαπίστωσαν ὅτι εἶχαν πειραχτεῖ καὶ ἄλλα ζωτικὰ ὄργανα, μὲ ἀποτέλεσμα παρόλο πού τοῦ ἀφαίρεσαν ἕνα κομμάτι τοῦ παχέως ἐντέρου, νὰ μὴ δίνουν περισσότερὸ ἀπὸ 2% πιθανότητες ν' ἀναρρώσει.

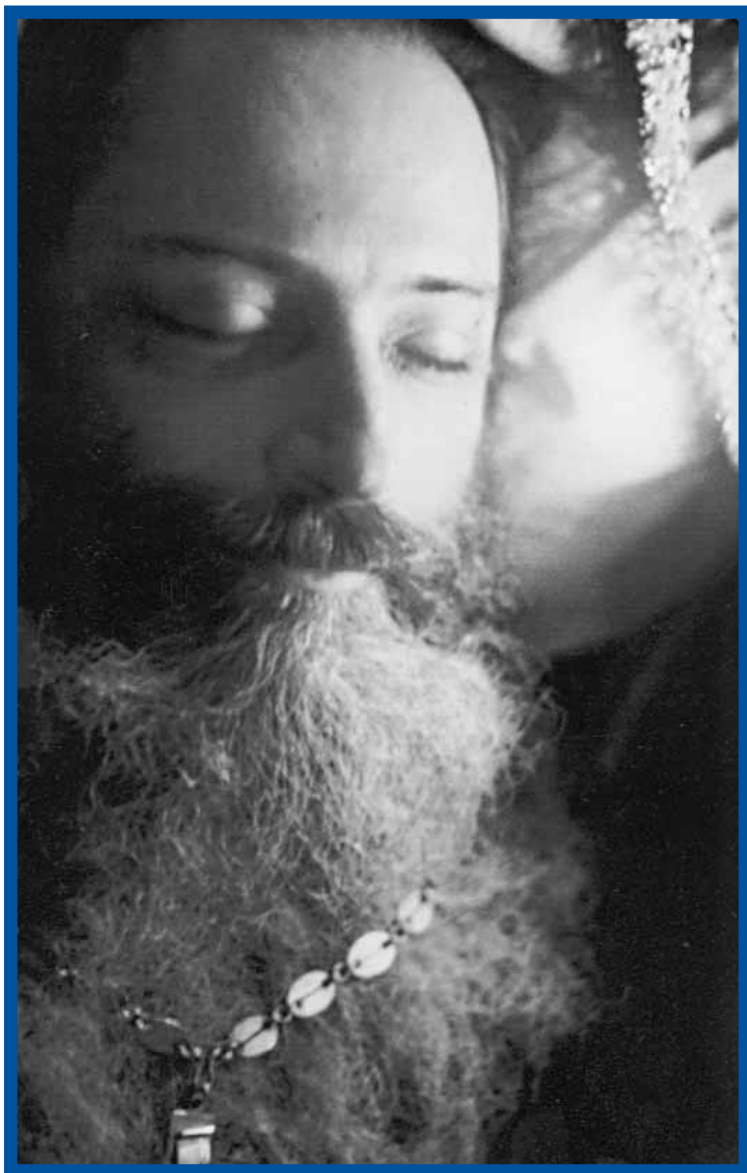
Τὸ νέο διαδόθηκε ἀστραπιαία καὶ κόσμος ἄρχισε νὰ συρρέει ἐλπίζοντας ὅλοι σ' ἕνα θαῦμα. Ἔνοιωθαν ὅτι ἔχαναν τὸν πατέρα τους, τὸ στήριγμά τους, τὴν ἐλπίδα τους. Ἀπὸ ἐκεῖνον ἔμαθαν γιὰ τὸν Χριστό, ἀπὸ τὰ χέρια του βαπτίστηκαν καὶ ἀπὸ τὰ χέρια του λάμβαναν τακτικά τὸ σωτήριο φάρμακο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Δὲν τὸ χωροῦσε ὁ νοῦς τους ὅτι θὰ τὸν ἔχαναν. Καθημερινὰ βέβαια ἦταν κοντὰ του οἱ

πατέρες από τό μοναστήρι του καί ειδικά ὁ π. Γερμανός πού μαζί ἦταν μιά ψυχή σέ δύο σώματα. Καθώς τό τέλος πλησίαζε, ὁ π. Γερμανός γι' ἄλλη μιά φορά, ὅπως τακτικά ἔκανε, τόν ἐξομολόγησε καί πάλι, τόν κοινώνησε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων καί κατόπιν τέλεσε τό εὐχέλαιο. Ὅταν τοῦ ἔτεινε τό Εὐαγγέλιο γιά νά προσκυνήσει καί ἐνῶ ὁ π. Σεραφεῖμ βρισκόταν πλέον σέ σχεδόν κωματώδη κατάσταση, -ὦ τοῦ θαύματος!- ἀνασηκώθηκε καί ἀφοῦ προσκύνησε τό Εὐαγγέλιο τό ὅποιο μέ τόσο ζήλο καί

πίστη ὑπηρετήσε καί διέδωσε, ἐξουθενωμένος, ἔπεσε πάλι στήν ἴδια κωματώδη κατάσταση. Ὅταν ἤρθε τό τέλος, ἦταν ἕνα πραγματικό μαρτύριο. Πάντα ἔλεγε ὅτι πρέπει νά ὑποφέρουμε πόνους καί μαρτύρια γιατί ὁ πόνος καθαρίζει τήν ψυχή καί τήν φέρνει πιό κοντά στόν Θεό. Τό τέλος του ἦταν ἕνα μαρτύριο. Ὅπως κι ὁ Χριστός μας ὑπέφερε τόσα πολλά γιά τή σωτηρία μας, ἔτσι καί ὁ π. Σεραφεῖμ γιά τήν Ἀγάπη Του καί τήν Ἀλήθεια Του, ὑπέφερε ἔως τέλους τούς πόνους τῆς ἀρρώστιας του πού τόν ἔφερε στήν ἀγκυλιά τοῦ Νυμφίου του Χριστοῦ γιά ν' ἀπολαύσει πλέον στήν ἄλλη ζωή, στά οὐράνια σκηνώματα τοῦ Παραδείσου, ὅσα ὄνειρεύτηκε ἀπό παιδί ἡ ἀγνή ψυχή του. Ἄν καί ἦταν Αὔγουστος καί ἡ θερμοκρασία ἦταν σέ πολύ ὑψηλά ἐπίπεδα καί παρόλο πού τό σκηνωμά του γιά τρεῖς ἡμέρες ἐπέθηκε σέ προσκύνημα, ὥστόσο ὄχι μόνο δέν μύρισε, ἀλλά εὐωδίαζε.

Στό πρόσωπό του τό τόσο ταλαιπωρημένο καί χαραγμένο πρίν ἀπό τούς πόνους, ἀπλώθηκε ἕνα μειδιάμα, ἀμέσως μόλις παρέδωσε τό πνεῦμα του στά χέρια τοῦ Οὐράνιου Νυμφίου του. Εἶδε πλέον μέ τά μάτια του, μέ τήν ἴδια του τήν ψυχή, τήν Ἀλήθεια, γιά τήν ὁποία τόσο πάλεψε, τόσο ἀναζήτησε καί τόσο θυσιάστηκε. Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του.

Ἀπό τά βιβλία: "Not of this world καί "Youth of the Apocalypse"

Εὐτυχία & δυστυχία...

Οί περισσότεροι από τους ανθρώπους, όταν πλουτίζουν, όταν προκόπτουν, όταν όλα τους έρχονται ευνοϊκά, όταν δεν έχουν έχθρους, τότε νομίζουν ότι τους θυμάται ο Θεός. Έκείνοι οι οποίοι δεν γνωρίζουν τό σημείο με τό οποίο γίνεται φανερό ότι μᾶς θυμάται ο Θεός δεν μπορούν φυσικά και ν' αναγνωρίσουν ποιά είναι εκείνο τό σημείο με τό οποίο τους ξεχνᾶ. **Γιατί τίποτα δεν κάνει τό Θεό νά μᾶς θυμάται τόσο πολύ, ὅσο τό νά φροντίζουμε ἑμεῖς οἱ ἴδιοι νά εἴμαστε ἐνάρετοι. Καί τίποτα δεν τόν κάνει νά μᾶς λησμονεῖ, ὅσο τό νά παραμένουμε στήν ἁμαρτία.** Ὅταν λοιπόν ἐσύ ἄνθρωπε, ἔχεις πέσει σέ συμφορές, μή λές, μέ λησμόνησε ὁ Θεός. Ἀλλά ὅταν βρίσκεσαι στήν ἁμαρτία ἔστω κι ἂν όλα σου ἔρχονται ευνοϊκά καί καλά, τότε νά λές “μέ λησμόνησε ὁ Θεός”. Γιατί ἡ ψυχή πού εἶναι ἄγρυπνη καί προσεκτική δοξολογεῖ τόν Θεό καί στήν εὐτυχία καί στή δυστυχία. Ὅταν γίνεται κάποια μεταβολή στόν ἄνθρωπο πρὸς τό χειρότερο, τότε πέφτουν τά προσώπεᾶ αὐτῶν πού τόν κολάκευαν. Ὅταν ὁ Χριστός ἔφευγε μέ τόν σταυρό στόν ὄμο, ὁ Βαροβαβᾶς, ὁ ληστής, ἐλευθερωνόταν καί τό πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, πού λίγες μέρες πρὶν ὑποδεχόταν μέ δόξε τόν Χριστό, τώρα ἔριξε τό προσώπεῖο καί Τόν ὀδηγοῦσε στό Σταυρό. Τό ἴδιο κάνουμε κι ἑμεῖς πολλές φορές στους φίλους μας πού ὅταν εὐημεροῦν, τους ἀγαποῦμε, ἀλλά ὅταν τους βρεῖ μιά συμφορά φεύγουμε ἀπό κοντά τους. Ἄλλοτε

πάλι στενοχωριόμαστε μέ τή δυστυχία τους, ἀλλά ὁμως ἂν προκόψουν καί εὐημερήσουν, καθόλου δεν εὐχαριστιόμαστε. Τό νά χαίρεις μετά χαϊρόντων, ὅπως λέει ὁ Ἄπ. Παῦλος στήν Ἐπιστολή του πρὸς Ρωμαίους, νά χαίρεσαι δηλαδή μέ τή χαρά ἐκείνων πού χαίρονται, δεν εἶναι καί μικρό κατόρθωμα. Ἀλλά πολύ μεγαλύτερο εἶναι τό νά κλαῖς μετά κλαιόντων, νά κλαῖς δηλαδή μ' ἐκείνους πού κλαῖνε καί νά προστατεύεις ἐκείνους οἱ ὅποιοι κινδυνεύουν. Τίποτα δεν εἶναι πιό ἀνόητο ἀπό τό νά στηριζόμαστε στήν ἰδέα πού ἔχουν οἱ ἄλλοι γιά ἑμᾶς καί τίποτα δεν μᾶς βοηθεῖ καλύτερα στόν χαρακτήρα μας, ὅσο τό νά περιφρονῶμε τήν ἰδέα πού ἔχουν οἱ ἄλλοι γιά ἑμᾶς. Γι' αὐτό χρειάζεται πολύ γενναία ψυχή, αὐτός ὁ ὅποιος πρόκειται ν' ἀντισταθεῖ σέ μιά τόσο μεγάλη ὀρμή καί βιασιότητα τοῦ ἀνέμου... γιατί ὅταν μέν εὐτυχεῖ, τότε θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀνώτερο ἀπό τους ἄλλους, ὅταν ὁμως πέσει σέ δυστυχία τρέχει νά κρυφτεῖ σέ κανένα λάκκο, γιατί ἡ συμφορά τόν καταβάλλει ἔξ' ὀλοκλήρου. Καί ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος φέρνει γιά παράδειγμα τους τρεῖς παῖδες, πού ὁ τύραννος τους ἔριξε μέσα σ' ἓνα καμίνι πού φλεγόταν κι ὁμως, γι' αὐτούς, ἐπειδή δεν ἔχασαν τήν εὐσέβειά τους πρὸς τό Θεό, ἀλλά τό ἴδιο Τόν ἀγαποῦσαν καί Τόν τιμοῦσαν, γι' αὐτό τό πῦρ ἔγινε γι' αὐτούς τεῖχος καί ἡ φλόγα στοργή καί τό καυτερό καμίνι ἔγινε δροσερή πηγὴ, ἀκόμη καί ἡ φωτιά σεβάστηκε τήν εὐλάβειά τους, γιατί δεν λησμόνησαν τόν Θεό στή δοκιμασία τους. Ἀλλά καί τόν μακάριο Παῦλο πού φώτισε

ὄλη τὴν Οἰκουμένη μὲ τὸ κήρυγμά του, ὁ Θεὸς τὸν τύφλωσε γιὰ νὰ τοῦ χαρίσει τὸ φῶς στὴν ψυχὴ του. Καὶ ἐπειδὴ τόσο ὀρηκτικὰ καὶ μὲ μανία κατεδίωκε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἴδιο ὀρηκτικὰ τὸν ἀντιμετωπίζει καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν τύφλωση τὸν εὐεργετῆ. Δὲν τὸν τύφλωσε τὸ σκότος, ἀλλὰ τὸ ὑπερβολικὸ φῶς.

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν Πέτρο τί συνέβηκε; Μπῆκε ὁ Χριστὸς στὸ πλοῖο του καὶ τὸν παρακάλεσε ν' ἀνοίγῃ λίγο πρὸς τὴ θάλασσα, γιατί ἤξερε ὅτι ὁ Σίμων εἶχε πολὺ λυπηθεῖ ἀπὸ τὴν ἀποτυχία νὰ μὴν πιάσει τίποτα στὰ δίχτυα του ὄλη νύχτα. Παίρνει ὁ Πέτρος τὸν Χριστὸ στὸ πλοῖο καὶ ἀνοίγεται στὰ βαθειά, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ τοῦ δώσει ἔστω ἓνα μικρὸ ναῦλο γιὰ νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογένειά του, ἀφοῦ ὄλη τὴ νύχτα δὲν κατάφερε νὰ πιάσει στὰ δίχτυα του τίποτα. "Ὅταν ἀκούει τὸν Χριστὸ νὰ μιλᾷ γιὰ ἀκτημοσύνη, οἱ ἐλπίδες του γιὰ τὸ ναῦλο ἀρχίζουν νὰ ἐξανεμίζονται καὶ ὁ Κύριος κοιτάζοντάς τον μὲ ἀγάπη, τὸν παρηγορεῖ λέγοντάς του "μὴ μὲ κοιτάξεις ὅπως ἓναν πτωχό, μὴν ἐξετάξεις τὰ χέρια μου καὶ τὴν τσέπη μου. **Τὴν πληρωμὴ σου δὲν τὴν κρατῶ στὰ χέρια μου, ἀλλὰ στὸ στόμα μου.** Προχώρησε τὸ πλοῖο στὰ βαθειά καὶ ρίξε τὰ δίχτυα σου". Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἔριξε τὰ δίχτυα του καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ψαριῶν χρειάστηκε βοηθοὺς νὰ τὰ μαζέψῃ, κρυφουκιάζε τὸν Χριστὸ γιατί ἤξερε ὅτι γινόταν ἓνα θαῦμα. Ἐβλεπε τὰ ψάρια νὰ παραβγαίνουν στὸ τρέξιμο ποιὸ θὰ πρωτοῦπακούσει στὸ θεϊκὸ πρόσταγμα καὶ νὰ μπῆι στὰ δίχτυα. Μόνα τους, χωρὶς νὰ περιμένουν τὰ χέρια τῶν ψαράδων, ἔπεφταν, πηδοῦσαν μέσα στὸ πλοῖο. Ὁ βυθὸς τῆς λίμνης κόντεψε νὰ ἀδειάσει. Κανένα ψάρι δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ κάτω στὸ βυθὸ κι ἐνῶ τὰ δίχτυα σχιζόντουσαν, ἄλλα πηδοῦσαν μέσα στὸ πλοῖο κι ἄλλα τριγύριζαν ἔξω ἀπὸ τὰ δίχτυα περιμένοντας νὰ συλληφθοῦν. Καὶ ὁ Σίμων, ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος ὄλη τὴ νύχτα δὲν ἔπιασε τίποτα καὶ τώρα, τὴ μέρα πού ὑπάκουσε στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἔπιασε ὄλα τὰ ψάρια τῆς λίμνης, βρέθηκε ἀνάμεσα σὲ δύο

ἀντίθετα γεγονότα καὶ γονάτισε μπροστὰ στὸ Χριστὸ, τὸν προσκύνησε καὶ εἶπε στὸν Κύριο,: "πήγαινε ἀπὸ ἐμένα, Κύριε, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός". Ἀλλὰ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε "Ἀκολούθει μοι". Καὶ ὁ Πέτρος, χωρὶς νὰν ἀποχαιρετῆ τὴν οἰκογένειά του, ἔσυρε τὸ πλοῖο μέχρι τὴν ξηρὰ, ἄφησε τὰ πάντα καὶ ἀκολούθησε τὸ Χριστὸ.

Ἀλλὰ καὶ ὁ πλούσιος ὅταν ἔβλεπε τὸ φτωχὸ Λάζαρο μέσα στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, αὐτὸ ἔκανε βαρύτερο τὸ μαρτύριό του, ὅπως καὶ ὁ Λάζαρος ὅταν ζοῦσαν πάνω στὴ γῆ βασανιζόταν χειρότερα ἀπὸ τὴν πείνα του βλέποντας τὰ τόσα ἀγαθὰ τοῦ πλουσίου. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀδάμ ὅταν διώχθηκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο κατοίκησε ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Παράδεισο καὶ αὐτὸ τὸ διαρκὲς ἀντίκρουσμα τοῦ ἀνανέωνε τὴ λύπη καὶ τὸν ἔκανε ἀκόμα πιὸ πολὺ νὰ θυμᾶται τὰ ἀγαθὰ πού ἔχασε. Καὶ ὁ πλούσιος βλέποντας τὰ ἀγαθὰ πού ἀπολάμβανε ὁ Λάζαρος στὸν κόλπο τοῦ Ἀβραάμ, παρακαλεῖ τὸν Πατριάρχη νὰ στείλῃ τὸ Λάζαρο καὶ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ δακτύλου του βουτηγμένη σὲ λίγο νερὸ νὰ δροσίσει λίγο ἔστω τὴ γλῶσσα τοῦ πλουσίου, γιατί βασανιζόταν μέσα στὴ φλόγα. Καὶ γιατί ὁ πλούσιος δὲν παρακαλεῖ τὸν Λάζαρο, ἀλλὰ τὸν Πατριάρχη; Γιατί ντρέποταν ἀκόμα καὶ νὰ ἀντικρούσει τὸν Λάζαρο, ἀφοῦ θυμόταν τὴν ἀπανθρωπιά καὶ τὴ σκληρότητα πού τοῦ ἔδειξε στὴ γῆ.

Βλέπεις λοιπὸν ποιὰ τιμὴ καὶ ποιὰ πρωτοκαθεδρία μπορεῖ ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι πεσμένος μπροστὰ στὴν πόρτα ἐνὸς πλουσίου, περιφρονημένος καὶ πάμφτωχος, ὁ ὁποῖος διαρκῶς ἀγωνιζόταν ἐναντίον τῆς πείνας του, γεμάτος ἀπὸ πληγὲς πού ἔγλυφαν τὰ σκυλιά;

Γι' αὐτὸ τὰ γράφω ὄλα αὐτὰ, ὥστε κανεὶς ἀπ' ὄσους εἶναι φτωχὸς ἢ βασανιζόμενος ἀπὸ ἀσθένειες ἢ ὑποφέρουν ἀπὸ πείνα νὰ μὴν περιφρονεῖ τὸν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ νὰ δέχεται κάθε δυστυχία μὲ ὑπομονὴ καὶ εὐχαριστίες, νὰ τρέφεται μὲ ἐλπίδες, νὰ περιμένῃ τὴν ἀνέκφραστη ἐκείνη ἀνταμοιβὴ καὶ τὴν ἀνταπόδοση τῶν κόπων του, γιατί ὁ Θεὸς μας ὄλα τὰ βλέπει καὶ γιὰ ὄλα μεριμνᾷ...

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χριστόστομος

Τό μέλι

τερικοῦ πού προέρχονται ἀπό μονοκαλλιέργειες.

Εἶναι ὠφέλιμο γιά τούς ἀνθρώπους κάθε ἡλικίας καί ἰδίως γιά τά παιδιά, τίς ἐγκύους, τούς ἀθλητές καί γενικότερα γιά ὅσους ἔχουν ἀνάγκη τόνωσης, λόγω σωματικῆς ἢ πνευματικῆς κόπωσης.

Ἐπάρχουν διάφορα εἶδη μελιοῦ, τά ὁποῖα χωρίζονται σέ τρεῖς κατηγορίες.

α) Μέλι ἀπό θυμάρι, γνωστό γιά τό ἰδιαίτερο καί μοναδικό σέ ὅλο τόν κόσμο ἀρωμά του.

β) Μέλι ἀπό κωνοφόρα δέντρα (πεῦκο, ἔλατο κ.λπ.) τό ὁποῖο ἀνήκει στίς σπάνιες γεύσεις. Ἀξίζει νά σημειώσουμε σ' αὐτήν τήν ποικιλία τή μεγάλη θρεπτική του ἀξία, λόγω τῆς περιεκτικότητάς του σέ μέταλλα καί βιταμίνες.

γ) Μέλι ἀπό ἄνθη, τό ὁποῖο προέρχεται ἀπό ἀγριολούλουδα, ἀρωματικά καί φαρμακευτικά φυτά. Αὐτή ἡ ποικιλία ἔχει τό χαρακτηριστικό ὅτι μερικές φορές ζαχαρώνει.

Ἐπάρχουν πάρα πολλές θεραπευτικές ιδιότητες τοῦ μελιοῦ, θ' ἀναφέρουμε ὁμως μόνο ἐλάχιστες.

Γιά παράδειγμα τρεῖς μέ τέσσερις κουταλιές τοῦ γλυκοῦ μέλι ἡμερησίως, βοηθοῦν στίς ἀκόλουθες περιπτώσεις:

- ⇒ στήν ὑπερκόπωση
- ⇒ στά στάδια μετά τήν ἐγχείρηση
γιατί βοηθάει στήν ἀνάρρωση
- ⇒ σέ κρυολογήματα
- ⇒ στή σωστή λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου

Τό μέλι ἀποτελοῦσε πάντοτε, ἀκόμα καί στήν ἀρχαία Ἑλλάδα μιά πολύτιμη φυσική καί θεραπευτική τροφή. Εἶναι ἄλλωστε γνωστό ὅτι στή μυθολογία ἀποτελοῦσε τήν τροφή τῶν θεῶν. Ἐξάλλου λίγοι λαοί ἔχουν ἱστορία χιλιετιῶν στό μέλι, ὅπως οἱ Ἕλληνες. Τό ἑλληνικό μέλι ξεχωρίζει, διότι προέρχεται ἀπό ἀγριολούλουδα, ἀρωματικά φυτά καί κωνοφόρα δέντρα καί ἔτσι εἶναι πληρέστερο, λόγω τῆς μεγάλης ποικιλίας γύρης τῶν φυτῶν πού περιέχει, σέ σύγκριση μέ τά περισσότερα μέλια τοῦ ἔξω-

καί γι' αὐτό καλό εἶναι νά τό προμηθεύονται παιδιά πού ἔχουν δυσκολίες στά μαθήματα.

⇒ στήν ἐγκυμοσύνη

⇒ στίς αἰπνίες, μία κουταλιά τοῦ γλυκοῦ μέλι διαλυμένο σέ χλιαρό νερό, λίγο πρὶν τόν ὕπνο.

Ἐπίσης ἕνα μικρό κουταλάκι μέλι σέ καθημερινή δοσολογία βοηθάει τά νήπια πού ἔχουν πολύ χαμηλό βάρος.

Ἀκόμη στά νήπια διευκολύνει τήν ὀδο-νοφυΐα καί λειτουργεῖ συγχρόνως ὡς ἑλαφρύ καθαριστικό. Τό μέλι στά νήπια μπορεῖ νά δοθεῖ μέσα στό μπιμπερό τους.

Ἐπίσης γιά τούς καρδιακούς καλό εἶναι

νά πίνουν κάθε βράδυ, πρὶν κοιμηθοῦν, ἕνα ποτήρι ζεστό νερό μέ μέλι, διότι τό μέλι ζωηρεύει τούς παλμούς τῆς καρδιάς καί γενικά βοηθάει στή σωστή λειτουργία τῆς καρδιάς.

Λόγω τῆς περιεκτικότητας τῆς γλυκόζης, τό μέλι βοηθάει στή σωστή λειτουργία τοῦ συκωτιοῦ, τό ὁποῖο χρειάζεται τή γλυκόζη γιά νά λειτουργήσει σωστά.

Τό μέλι ἐπίσης:

⇒ Ρυθμίζει τήν ὀξύτητα καί τήν ἔκκριση τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ καί ἔτσι βοηθάει στό ἔλκος.

⇒ Εἶναι ἄριστο γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς δυσκοιλιότητας.

⇒ Συντελεῖ στή γρηγορότερη καύση τῶν τροφῶν καί βελτιώνει τήν ἀφομοίωσή τους ἀπό τόν ὄργανισμό.

⇒ Ἴατρικές ἔρευνες ἔδειξαν ὅτι ἡ ἐπά-λειψη τοῦ μελιοῦ σέ ἐγκαύματα εἶναι ιδιαίτερα ἀποτελεσματική.

⇒ Ἐπίσης ἔρευνες ἔδειξαν ὅτι ἕνας ἀπό τούς λόγους τῆς μακροζωίας εἶναι ἡ συχνή κατανάλωση μελιοῦ.

Μέ λίγα λόγια τό μέλι εἶναι εὐεργετικό, βοηθάει παντοῦ καί ιδιαίτερα τό σκουρόχρωμο μέλι, γιατί εἶναι πλούσιο σέ μέταλλα καί βιταμίνες.

Χρυσοκεντημένη ΠΕΤΣΕΤΑ για τό πρόσφορο

Ἡ Ἱερά Μονή μας διαθέτει πολύ ὁμορφες πετσέτες γιά πρόσφορο. Χρυσοκεντημένες σέ λευκό βαμβακερό, μέ ἀνεξίτηλες χρυσοσκλωστές, σέ σχήμα φακέλλου γιά νά μπαινέι μέσα τό πρόσφορο καί νά τό πηγαίνετε εὐπαρουσίαστα στήν Ἐκκλησία.

Τό πρόσφορο, πού θά γίνει Σῶμα Χριστοῦ, πρέπει πολύ προσεκτικά καί μέ προσεχή, ὅπως εἴπαμε στό προηγούμενο τεῦχος μας, νά παρασκευάζεται καί σέ εἰδική πετσέτα προσφόρου νά προσφέρεται στήν Ἐκκλησία γιά τήν προσκομιδή.

Ὅσοι θέλετε τήν πετσέτα γιά τό πρόσφορο μπορείτε νά μᾶς τήν παραγγείλετε στό τηλέφωνο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας **26340-44391 (πρωῖ 9-2 καί ἀπόγευμα 6-9)** γιά νά σᾶς τήν ἀποστείλουμε.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ γιά τό περιοδικό μας “ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

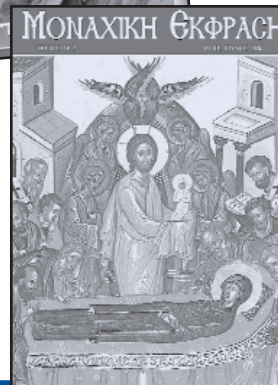
Αγαπητοί ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας. Καθημερινά μέ πολύ συγκίνηση μᾶς τηλεφωνεῖτε καί μᾶς ἐκφράζετε τήν χαρά σας καί τήν εὐαρέσκειά σας γιά τό περιοδικό μας, πού ξεκίνησε τήν πορεία του μέ στόχο νά μπεῖ στά σπίτια σας καί στίς καρδιές σας. Ἦδη κρατάτε τό 3ο τεῦχος τῆς “ΜΟΝΑΧΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ” στά χέρια σας.

Θά θέλαμε νά σᾶς διαβεβαιώσουμε ὅτι ἀπό ἐσᾶς τό περιοδικό γίνεται καλύτερο, γι’ αὐτό **σᾶς παρακαλοῦμε νά σᾶς στέλνετε τίς κρίσεις σας ἢ τίς προτάσεις σας**. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τή συμμετοχή σας καί συγκινημένες σᾶς λέμε ὅτι τό περιοδικό εἶναι καί δικό σας.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ὅσοι διαβάζετε τό περιοδικό μας καί πιστεύετε ὅτι πρέπει νά διαδοθεῖ καί σέ ἄλλους, τότε μιλεῖστε γιά τό ἔργο μας, διαδώστε τή “ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ” σέ φίλους καί γνωστούς σας. **Δώστε μας γραπτῶς ἢ τηλεφωνικῶς διευθύνσεις γιά νά φτάσει ἢ “ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ” σέ ὅσο τό δυνατόν περισσότερα χέρια καί νά ὠφεληθοῦν ὅσο τό δυνατόν περισσότερες ψυχές.**

Τηλ. Ἱερᾶς Μονῆς: 26340-44391.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ
ΛΑΡΝΑΚΑ ΚΥΠΡΟΥ**

Εύχομαι δλόψυχα γιά τό περιοδικό σας, πού ξεκινᾷ τήν πορεία του νά ὠφελήσει τούς ἀναγνώστες πού θά τό διαβάσουν. Τά θέματά του εἶναι ὠφέλιμα καί διδακτικά καί γεμίζουν τήν ψυχή τοῦ ἀναγνώστη καί μᾶς κάνει νά τό περιμένουμε μέ ἀγωνία. Διαβάζοντάς το γεμίζει ἡ ψυχή μας καί σᾶς εὐχαριστοῦμε γι' αὐτή σας τήν προσφορά.

**ΚΟΛΥΜΠΗΡΗ ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ**

Σέ μιά δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς μου μέ βρήκε ἡ ἀποστολή τοῦ πρώτου περιοδικοῦ σας καί ἦταν γιά μένα μιά ἠλιαχτίδα ἐλπίδας. Σᾶς εὐχαριστῶ γι' αὐτή τήν ἐπιθυμία σας νά ἐπικοινωνεῖτε μαζί μας. Εἶναι ὄ,τι καλύτερο εἶχα ἀκούσει ἀπό τήν ἐκκλησία. Μοῦ θυμίζει τά πρώτα χρόνια ὅπου ἡ ἐκκλησία ἦταν κοντά στόν κόσμο καί στά προβλήματά του, ὅπως διαβάζουμε στούς βίους τῶν ἁγίων. Τό ἔδωσα καί σέ ἄλλους πιστούς φίλους καί σέ ὄλους

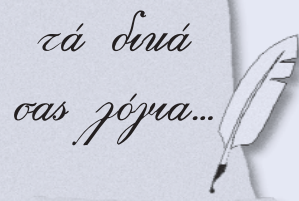
μας ἄρρεσε πάρα πολύ γιατί εἶναι ἐποικοδομητικό καί εὐκολοδιάβαστο.

Ἔχω νά σᾶς ζητήσω ὅταν γράφετε γιά κάποιον ἅγιο θά ἤθελα νά βάζετε καί τό ἀπολυτικό του.

Μέ χαρά θά περιμένω τό ἐπόμενο περιοδικό μέ τά ἐπιλεγμένα καί ὁμορφα θέματα. Σᾶς εὐχαριστῶ.

**ΖΑΜΠΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΜΑΡΑΝΤΟΧΩΡΙ ΛΕΥΚΑΔΟΣ**

Σάν τακτικός συνδρομητής σας, μέ πολλή ἀγάπη ἔλαβα τό περιοδικό σας "Μοναχική Ἐκφραση", τό ὁποῖο ἀνέγνωσα μέ προσοχή καί πολύ μέ συγκίνηση, γιατί δέν γνώριζα μέ πόσο κόπο φτιάχνετε τό Μοναστήρι. Σᾶς στέλνω τήν ἀγάπη μου καί τίς εὐχές μου σέ ὄλες τίς μοναχές πού ἀγωνίζεσθε ὄχι μόνο γιά τήν ψυχή σας, ἀλλά καί γιά τήν ψυχή τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Βιβλίο ὑπό τόν τίτλο: **“Ο Χρυσός Μαργαρίτης”**
ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

Τό βιβλίο αὐτό εἶναι μοναδικό στό εἶδος του, γιατί ἀποτελεῖ μιά λεπτομερή καί ἀναλυτική ξενάγηση σέ κάθε ἱερό χῶρο καί σέ κάθε προσκύνημα, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκε, ἐζήσε, θαυματούργησε, ἐκήρυξε, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε ὁ Χριστός μας. Κανένα ἄλλο βιβλίο δέν ἔχει μέχρι τώρα ἐκδοθεῖ καί τό ὁποῖο νά περιλαμβάνει ὅλα τά μέρη πού σχετίζονται μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ μας, τῶν μαθητῶν Του καί τῆς Παναγίας μας. Ἡ ξενάγηση στούς Ἁγίους Τόπους μέσα ἀπό τά προσεγμένα κείμενα τοῦ ἀξιόλογου συγγραφέα Γ. Λαμπρόπουλου καί τό πλούσιο φωτογραφικό ὕλικό γίνεται μ' ἓνα τρόπο μοναδικό καί περιλαμβάνει ἀναφορές πού μέχρι τώρα δέν ἔχουν ἀναφερθεῖ σέ ἄλλα παρόμοια βιβλία.

“Ο χρυσός Μαργαρίτης”, ὅπως τιτλοφορεῖται τό μοναδικό αὐτό βιβλίο θά μᾶς βοηθήσει ν' ἀπολαύσουμε ἓνα ὑπέροχο πνευματικό ταξίδι στήν Ἁγία Γῆ.

Τιμή: 6 Εὐρώ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΔΩΡΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391
(9.00-2.00 τό πρωῖ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

Πανήγυρις Ἁγίου ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Παρασκευή 27 Αὐγούστου

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί, στίς
27 Αὐγούστου, ἡμέρα ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ἡ Ἱερά Μονή μας, πανηγυρίζει τόν
Ἅγιο Φανούριο τόν θαυματουργό.
Παρακαλοῦμε νά προσέλθετε
γιά νά τιμήσουμε ὅλοι μαζί τόν
μεγαλομάρτυρα καί θαυματουργό
ΑΓΙΟ ΦΑΝΟΥΡΙΟ.

Τό πρόγραμμα τῆς πανηγύρεως
ἔχει ὡς ἑξῆς:

- Πέμπτη 26 Αὐγούστου:** 7.00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός
- Παρασκευή 27 Αὐγούστου:** 7.30 π.μ. Ὁρθρος καί πανηγυρική Θεία Λειτουργία.
11.00 π.μ. Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.
- Παρασκευή 27 Αὐγούστου:** 7.00 μ.μ. Ἱερά Παράκληση τοῦ ἀπόγευμα ἁγίου Φανουρίου καί θά διαβαστοῦν οἱ φανουρόπιπτες.

Μετά τό τέλος ἀπό κάθε ἱερῇ Ἀκολουθία θά διαβάζονται ὅπως πάντα οἱ φανουρόπιπτες τῶν πιστῶν.